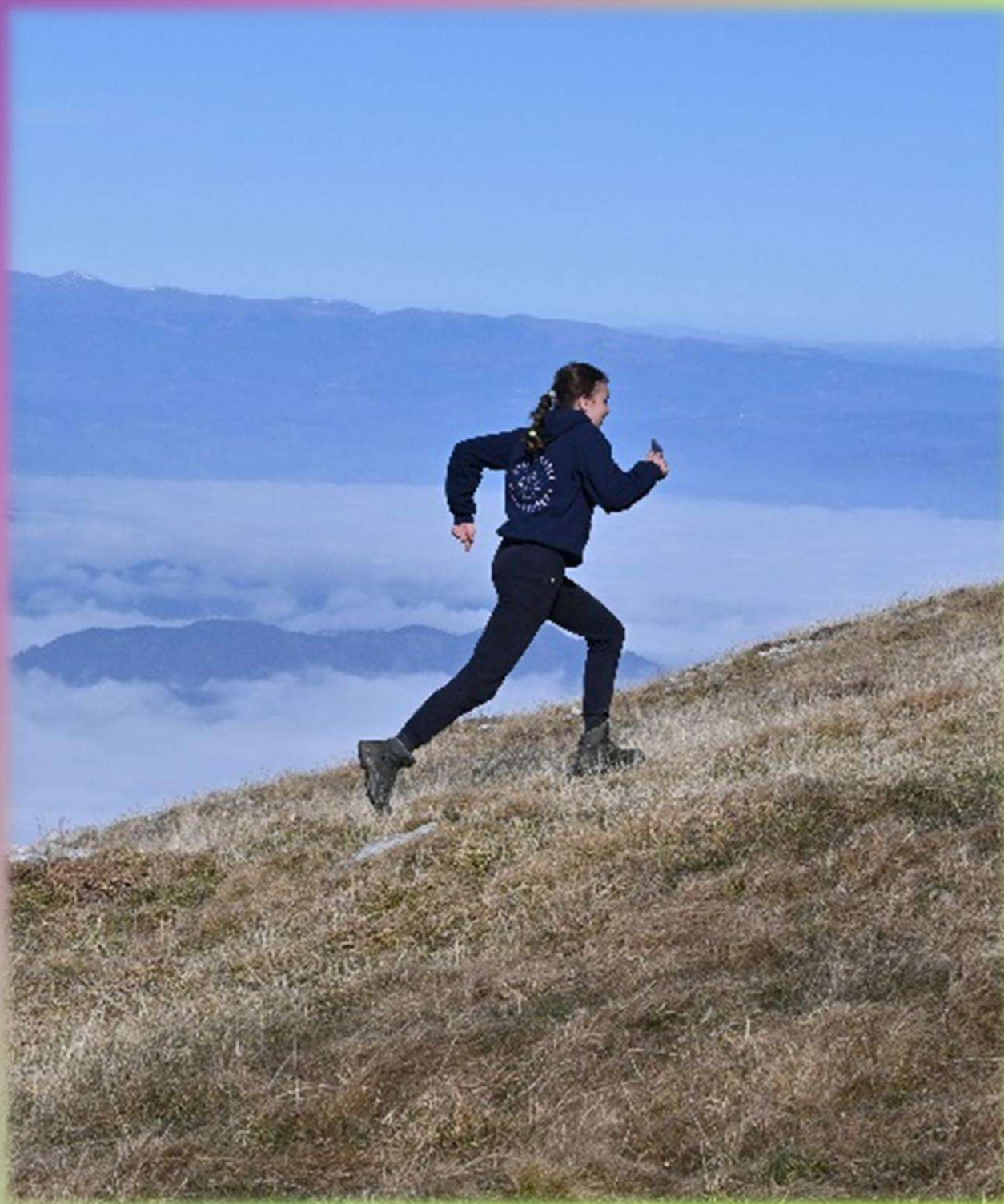

POST – DUHOVNA POMLAD

MOLITEV ZA SINODO

Pred Teboj smo, Sveti Duh,
ko smo zbrani v Tvojem imenu.

Samo ti nas vodi,
bodi doma v naših srcih;
pokaži nam pot, po kateri naj gremo,
in kako naj hodimo po njej.

Šibki smo in grešni;
ne dopusti, da bi širili nered.
Ne dopusti, da bi nas nevednost vodila po napačni poti
ali da bi pristranskost vplivala na naša dejanja.

Daj, da v Tebi najdemo svojo edinost,
da bomo lahko skupaj hodili večnemu življenju naproti
in se ne bomo oddaljili od poti resnice
in od pravičnosti.

Vse to Te prosimo,
ki deluješ na vsakem kraju in v vsakem času,
v občestvu z Očetom in Sinom
na vekov veke.

Amen.

Nova priložnost

Post, ki je pred nami, ni samo čas, ki nas vsako leto pripravlja na veliko noč, ampak je velika priložnost. Ne samo, da si naredimo spisek, čemu in komu se bom odpovedali. Pomembnejše je, da v tem času naredimo čim več dobrega in da to dobro postane stalnica v našem življenju.

Naj bo ta čas pridobivanje dobrih navad, ki bodo vašemu življenju dale novo lepoto in veselje.

Pomembno je, da vsak začuti, da je ljubljen in sprejet od Boga, ki nam vedno znova daje novo priložnost; tudi takrat, ko padem ali zaidem, ker želi, da sem vedno bolj na poti, ki vodi k Njemu.

Ta pot je tista, ki jo je prehodil Jezus Kristus – to je pot ljubezni in darovanja, ki na velikonočno jutro postane pot upanja, kajti vemo, da bo na koncu zmagalo dobro.

Vstali Gospod je z nami na naših poteh kot tisti, ki nas preko svoje besede, sv. maše in zakramentov hrani in krepi, da ne bi omagali in obupali v svetu, ki ima svojo logiko in svoje cilje.

Naj bo ta čas, ki je pred nami, za vsakega nova priložnost, da utrdimo našo vero in se še bolj vključimo v občestvo bratov in sester ter odgovorimo na vprašanje: »Gospod, ti si mi na neštete načine, še posebej s svojo smrtjo na križu, pokazal, kako sem zate dragocen. Kaj pa lahko jaz storim zate?«

Nadškof Alojzij Cvikel DJ

Razmišljanje o postu

V Svetem pismu je post tesno povezan z molitvijo. S postenjem so se naši meseni in živalski vzgibi prisiljeni odpovedati nadzoru. Medtem, ko prinaša številne osebne koristi, pa ima lahko obljuba posta pomemben vpliv na ravni skupnosti in države. V Svetem pismu gre spomniti na primer, ko je postenje spremenilo tok zgodovine.

V Esterini knjigi so bili Judje na samem robu uničenja zaradi hudobne zarote Hamana, enega od svetovalcev kralja Artakserksa. Haman je gojil maščevalno jezo do Juda po imenu Mordohaj, ki ni želel poklekniti pred njim, zato je Haman sklenil iztrebiti vse Jude, ki so bili pod kraljevo oblastjo. Mordohaj je poiskal pomoč pri kraljici Esteri, ki je bila njegova nečakinja, da pri kralju posreduje za svoje ljudstvo in ga prosi milosti. S tem dejanjem bi pri kralju lahko tvegala tudi lastno življenje. Estera je sprejela svoje poslanstvo, da stopi pred kralja in Mordohaju naročila: »Pojdi in zberi Jude v Suzah in postite se zame! Tri dni ničesar ne jejte in ne pijte, ne ponoči ne podnevi! Tudi jaz in moje služabnice se bomo vzdržale vseh jedi. Nato bom prekršila zakon in šla h kralju, pa četudi bi morala umreti« (Est 4,16).

72 ur popolnega postenja in predane molitve je doseglo svoj namen in popolnoma zasukalo zgodovinske tokove. Potem, ko se je Estera približala kralju s prošnjo za svoje ljudstvo, ti niso postali narod poraza, uničenja in sramote, temveč narod naklonjenosti in zmagoslavja.

Danes smo priča vojni tragediji v Evropi. To nas dela zaskrbljene, nemočne in razočarane. Pravi sovražnik je duhovni, zato je potrebno duhovno urjenje: »Kajti naš boj se ne bije proti krvi in mesu, ampak proti svetovnim gospodovalcem te mračnosti, proti zlohotnim duhovnim silam v nebeških področjih« (Ef 6,12). Ti in jaz lahko pomagava spremeniti zgodovino. Si zraven?

Tadeja Račel

KAZALO

1	POSTNA MOLITEV SV. EFRAMA.....	6
2	POSTNO SPOKORNO BOGOSLUŽJE OB MISLIH SVETE MATERE TEREZIJE	9
3	POSTNO SPOKORNO BOGOSLUŽJE ZA MLADE	20
4	MOLITVENA URA – JEZUSOVE IN MOJE RANE	28
5	MOLITVENA URA ZA DUHOVNE POKLICE 2022	36
6	MOLITVENA URA MLADIH ZA VELIKI PETEK	44
7	KRIŽEV POT	49
8	PASHA	56
9	SINODA Z MLADIMI.....	71
10	POSLANICA PAPEŽA FRANČIŠKA ZA 36. DAN MLADIH	78
11	ROMANJE V SRBIJO	85
12	EVROPSKO LETO MLADIH.....	88

1 POSTNA MOLITEV SV. EFRAMA

»JUST DO IT!«

Gotovo ste že videli ta napis. To je moto podjetja Nike, ki proizvaja športno obutev. Te besede najdemo v reklamah, kjer običajno nastopajo vrhunski športniki, obuti v športno obutev Nike. Reklama je narejena tako, da gledalca pripelje do tega, da si zaželi čevljev, ki v njej delujejo kot čarobni čevlji, v katere se obuješ in boš začel telovaditi. Nato sledi napis: Just do it. Samo naredi, samo stori. Seveda je pri reklami mišljeno »just buy it« (samo kupi). Sicer pa so besede »just do it« lahko dobro izhodišče za naš postni čas. Kaj, če si bi vsak dan rekli: »Just do it«. »Just do it«, rekli in naredili. Vsak dan znova.

V tem postnem času imamo mnogo priložnosti. Ni potrebno, da smo izvirni, iznajdljivi, kakor da moramo izumiti neko akcijo, ki bo druge pustila odprtih ust. Češ »Vau, to je pa dobra postna akcija. Zakaj se nisem tega jaz spomnil.« Ne, ni šala in ni izmišljotina. To neumnost sem slišal na lastna ušesa. Kakor da nimamo dovolj preizkušenih postnih »akcij«. Žal je iznajdljivost marsikoga odpeljala od Boga in ne pripeljala bližje k njemu. O tem je pisal sv. Avguštin, ko je dejal, »da mu je ljubše, če nekdo Boga brez iznajdljivosti najde, kakor pa z iznajdljivostjo izgubi«.

V postnem času lahko molimo molitev, ki jo je napisal diakon, sv. Efrem Sirski (306–373) Pravoslavni kristjani molijo to molitev skozi ves postni čas. Pravijo ji kar postna molitev. Molitev se na koncu bogoslužja zmoli dvakrat in to od ponedeljka do petka. Ne pa v soboto in nedeljo, ker pri pravoslavnih ta dneva nista všteta v post in imata zato posebni ritem.

Za molitev si lahko izberemo poseben del dneva in jo opravimo z vsemi prostracijami (prikloni do tal), kot je to predvideno v liturgiji velikega posta. Če vaj ne zmoremo delati, smo povabljeni, da zmolimo vsaj molitev.

Celotna molitev se glasi:

Gospod in Vladar mojega življenja,

odvzemi mi duha malodušnosti, potrnosti, gospodovalnosti in praznega govorjenja.

Podari mi, svojemu hlapcu, duha čistosti, ponižnosti, potrpežljivosti in ljubezni.

O, Gospod in Kralj, daj mi videti moje pregrehe in naj ne obsojam svojega brata, ker si blagoslovljen na vekov veke.

Amen.«

KAKO BOMO MOLITEV MOLILI MI:

Molitev bomo zmolili dvakrat. Prvi del bomo zmolili v treh delih, s tremi vmesnimi križanji in prostracijami. Po tretji prostraciji bomo dvanajstkrat izrekli »Bog, usmili se mene, grešnika«, in se med vsakim vzklikom pokrižali. Sledila bo celotna molitev, ki jo bomo zaključili s prostracijo.

Najprej naredim znamenje križa in nato z razprostrtimi rokami molim:

Gospod in Vladar mojega življenja, odvzemi mi duha malodušnosti, potrnosti, gospodovalnosti in praznega govorjenja.

Sledi znamenje križa in prostracija do tal.

Podari mi, svojemu hlapcu, duha čistosti, ponižnosti, potrpežljivosti in ljubezni.

Sledi ponovno znamenje križa in druga prostracija do tal.

O, Gospod in Kralj, daj mi videti moje pregrehe in naj ne obsojam svojega brata, ker si blagoslovljen na vekov veke. Amen.

Sledi ponovno znamenje križa in tretja prostracija do tal.

Nato sledi dvanajstkrat znamenje križa in priklon ob besedah:

Bog, usmili se mene, grešnika! (12 x)

Sledi še celotna molitev, ki jo zaključimo s prostracijo.

Gospod in Vladar mojega življenja,

odvzemi mi duha malodušnosti, potrnosti, gospodovalnosti in praznega govorjenja.

Podari mi, svojemu hlapcu, duha čistosti, ponižnosti, potrpežljivosti in ljubezni.

O, Gospod in Kralj, daj mi videti moje pregrehe in naj ne obsojam svojega brata, ker si blagoslovljen na vekov veke.

Amen.

Morda se kdo sprašuje, čemu ta molitev, ko imamo v katoliški cerkvi toliko lepih molitev. Res je, imamo, in nikjer ni rečeno, da jih je potrebno opustiti. Daleč od tega. Ta molitev gre po principu »*to bi bilo treba storiti in onega ne opustiti*« (Mt 23,23). Ta molitev je neke vrste »check list« ali »kontrolni list« vseh naših postnih prizadevanj. V prvem delu pred prvo prostracijo imamo spisec stvari, ki jih moramo odpraviti, in v drugem vzkliku spisec kreposti, ki jih moramo pridobiti ali utrditi. Preprosto? Sploh ne. Bomo videli, kaj bo z nami na koncu posta.

2 POSTNO SPOKORNO BOGOSLUŽJE OB MISLIH SVETE MATERE TEREZIJE

Danes se bomo ob mislih svetnice, matere Terezije iz Kalkute, pripravili na sveto spoved.

ODNOS DO BOGA

»Zame je Jezus življenje, ki ga hočem živeti; luč, ki jo hočem odsevati; pot, ki me vodi k Očetu; ljubezen, ki jo želim deliti; veselje, ki ga želim množiti; mir, ki ga želim sejati okrog sebe. Zame je Jezus vse to.«

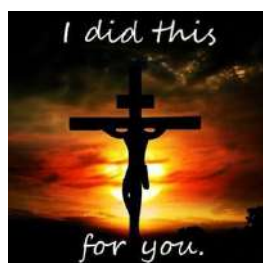

Ali sem zares veren ali pa sem veren samo navzven in samo v določenih situacijah?

Kakšno podobo o Bogu imam? Je Bog zame samo nekdo 'visoko nad zemljo' ali razvijam z Njim prijateljski odnos in se zavedam, da Bog skrbi zame in me ljubi?

Kako govorim o veri? Kako kažem svojo vero navzven? Kako živim kot kristjan? Kako vključujem Boga v svoje življenje? Sem veren samo v besedah ali tudi ko je treba kaj storiti?

Prava ljubezen tudi boli. Da bi nam Jezus pokazal svojo ljubezen, je umrl na križu.

Ali se zavedam, da je Jezus tudi zame prišel na svet, da je tudi zame umrl? Se zavedam, da sem v Božjih očeh pomemben in da ga briga zame in za moje življenje?

Sem znal svoje delo opravljati z njim? Sem mu izročal vsak svoj dan, svoje veselje in trpljenje?

Življenje mi je bilo podarjeno; sem hvaležen za to? Se znam Bogu zahvaliti za vse, kar mi je dal ali ga samo prosim?

Ali znam sprejeti tudi bolečino in težave ter jih reševati in iz njih rasti ali se ves čas pritožujem, ker mi Bog ni naklonil lažjega življenja?

Prvi sad molitve je tišina. Ljudje molitve so ljudje, ki znajo biti v tišini.

Ali molim? Se trudim redno poglobljati to vez z Bogom ali pa opuščam in odlagam molitev na takrat, ko bom imel več časa? Ali se znam ustaviti in si vzeti trenutek, da v tišini prisluhnem Bogu?

Kakšen je moj odnos do molitve? Se zavedam, kako potrebna je molitev za moje življenje ali pa ob besedi molitev pomislim na dolgčas in na nekaj preživetega, kar nima nič zveze z mano?

Prihaja moja molitev iz srca? Je preprosta in iskrena ali polna lepih besed in prazna?

Ali v svojo molitev vključim tudi druge; da molim z njimi in za njih?

Se morda z molitvijo razkazujem in hvalim? Ali celo govorim slabo o molitvi in o Bogu?

Evharistija je več, kakor preprosto prejeti Kristusa. Evharistija nasiti našo lakoto. Jezus nas vabi: »Pridite k meni.« Nikjer v evangeliju ni besede, ki bi zavračala človeka. Je pa Njegovo nenehno vabilo: »Pridite k meni.«

Pa jaz, zavračam kdaj Boga?

Ali opuščam nedeljsko mašo? Je maša morda zame samo prijetna ali neprijetna dolžnost? Znam mašo povezati s svojim življenjem?

Ali pri maši sodelujem? Kakšno je moje sodelovanje? Pojem Bogu in zaradi Boga ali pojem zaradi petja samega ali celo zaradi nastopaštva?

Kako pristopam k obhajilu? Je to res iskreno srečanje z Bogom ali je to postalo že navada? Ali verjamem, da je v kruhu navzoč Jezus sam?

Ali zanemarjam sveto obhajilo? Zakaj? Sem morda opustil spoved, morda iz malomarnosti, iz brezbržnosti ali pa morda sploh ne čutim več potrebe, da bi šel k obhajilu?

Bog ni poslal nadangela Gabrijela v bogato in mogočno palačo, temveč k devici Mariji, ki je živela v ubogi nazareški hiši. In Marija je vprašala samo: »Kako je to mogoče?« Angel ji je odgovoril in ona, polna milosti, ni zahtevala nič več.

Sem pripravljen sprejeti Božjo voljo in resno ter vsak dan vključiti Boga v svoje življenje?

Kako sem preživel letošnji advent? Sem pozabil nanj in pustil, da gre kar tako mimo, ali sem se skrbno pripravil? Pričakujem božič samo zaradi počitnic, zabave in daril ali zato, ker bo ta dan zame res praznik, ko se rodi Odrešenik?

Kakšne jasli sem mu pripravil v svojem srcu? Sem se morda poboljšal v odnosu do drugih in do sebe in do Boga ali sem zanemarjal vse razen lastnih želja? Sem pripravljen se potruditi in sprejeti Jezusa, mu reci da, ter ponovno začeti z Njim živeti? Sem pripravljen zares verjeti vanj?

ODNOS DO BLIŽNJIH

Naloga, ki jo je mati Terezija želela izpolniti, je bila velikanska, kajti 3 milijone ljudi v Kalkuti je brezdomcev. Toda zanjo je bilo najpomembnejše začeti in se ne pustiti preplašiti zaradi neizmernosti naloge.

Res je, mati Terezija je bila svetnica, ... a tudi mene kliče Bog k svetosti ... Ali odgovarjam na ta izziv, ali pa pretirano tarnam in godrnjam? Ali pesimizem širim tudi na druge?

Sem prijatelja odvrčal od dobrega, ga zapeljeval v slabo dejanje?

Sem zmoغل verjeti, da se na goro pride z majhnimi koraki, ali sem že pri najmanjši oviri obupal?

Moje življenje je posvečeno Kristusu. Zanj živim in delam. Nisem socialna delavka. Če bi bila to, bi delo že zdavnaj opustila.

Komu je posvečeno moje življenje? Ali lahko rečem, da pričam za Jezusa med svojimi vrstniki? Se postavim v bran prijatelju, sošolcu, sošolki, ali sem tudi jaz opravljal in širil grde stvari o njem, o njej?

Zmorem svojo pripadnost Jezusu priznati pred drugimi, ali pa sem eden tistih, ki ga preklinjajo inžalijo?

Svojim sestram je govorila: »Bodite mirne, bodite vesele.«

Sem znal v svet prinašati upanje in veselje, ki ga prinaša vera v Jezusa, ali pa sem namesto tega iskal užitka v alkoholu, pokvarjeni družbi, v pornografiji, nasilju, ...?

Ko je mati Terezija skrbela za neko ženo, za njeno okostenelo in bolno telo, jo je žena vprašala: »Zakaj to delaš?« »Ker te imam rada,« je potihoma rekla mati. Žena jo je z velikim naporom prišla za roko in rekla: »Povej to še enkrat!«

Sem znal besede: »Rad te imam« izraziti v dejanju?

Sem bil sočuten do sočloveka, njegove stiske, bolečine, sem v vsakem videl nekoga, ki je vreden mojega spoštovanja in ljubezni, ker je v njem Jezus? Sem na koga gledal kot na manjvrednega?

Osamljenost je najhujša bolezen. Za to bolezen ne bo nikoli drugega zdravila, kot so voljne roke, ki pomagajo in ljubeče srce, ki izžareva toplino.

Sem znal deliti svoj čas in sposobnosti z drugimi, tudi s tistimi, ki so zapostavljeni, ali pa sem iskal le prijatelje, ki so vedno glasni, »frajerski«, priljubljeni?

Sem se znal približati človeku, ki nima nikogar, da bi z njim delil svoj čas, svoje veselje, njegovo žalost in stisko? Morda je to sošolec ali prijatelj, ki ga vidim vsak dan, pa ga niti ne opazim?

Lahko je ljubiti ljudi, ki so daleč stran. Ni vedno lahko ljubiti tistih, ki so v naši bližini. Lažje je dati skodelico riža, da potešimo lakoto, kot potešiti osamljenost in bolečino nekoga, ki ga ne ljubimo v lastnem domu.

Sem spoštoval svoje starše? Sem jih imel rad? Sem jim znal pomagati?

Sem jim znal preprosto in iskreno izraziti svoje potrebe, želje, nezadovoljstvo, nestrinjanje z njimi, ali pa sem začel nanje kričati in jih žaliti? Sem ostal tiho in sem v sebi kuhal jezo nanje?

Sem jim znal odpustiti, sprejel njihovo ljubezen, čeprav je niso zali prav izraziti?

Ameriški novinar je videl mater Terezijo, kako oskrbuje gobavca in se z nasmeškom na ustih dotika njegovih ran in ji je rekel: »Jaz tega ne bi naredil niti za milijon dolarjev.« Mati mu je z nasmehom odgovorila: »Jaz tudi ne!«

Sem se prepustil duhu potrošništva in brezglavo zapravljaj svoj denar?

Sem znal uslugo spremeniti v dar? Ali sem za vsako svojo pomoč pričakoval ali celo zahteval plačilo?

Sem napačno navezan na materialne dobrine? Ali zmorem svoje stvari podariti, posoditi, deliti z drugimi? Ali pa drugim zavidam njihov položaj in imetje?

Preden je šla neka sestra v hišo za umirajoče, ji je mati Terezija rekla: »Pri maši si videla duhovnika, s kakšno ljubeznijo in nežnostjo se je dotaknil Kristusovega telesa. Pazi, da boš storila enako, saj se Jezus skriva v tem ubogem človeku.«

Vidim vsakega človeka kot neprecenljivi božji dar?

Sem imel življenje za sveto od samega spočetja do naravne smrti ali sem zagovarjal splav?

Sem morda svoje življenje in življenje drugih ogrožal s prenatrsko vožnjo, ga postavljaj v druge nevarnosti?

ODNOS DO SEBE

Robert Bueller, American iz Denverja, bolnik z aidsom, se takole spominja srečanja z Materjo Terezijo:

»Nagnil sem se k njej in ji šepetal na uho. Vzela je moje roke in rekla: 'Ne boj se. Tudi če misliš, da te nihče ne mara - Jezus te ima rad. In Jezusova ljubezen je največja. Božji otrok si. Ne pozabi tega.

Rada te imam, moje sestre te imajo rade. Nikoli ne boš hodil sam.' Pričakoval sem, da bom kmalu umrl, toda glavni razlog, zakaj sem tukaj, je mati Terezija. Seveda se zavedam, da je medicina pomembna. Toda medicina ničesar ne naredi za dušo. To pa mi je dala mati Terezija – dala mi je duhovno moč, da sem se boril, šel naprej, verjel v lastno dostojanstvo. Nikoli je ne bom pozabil. Zame je že svetnica.«

Sem iskren do sebe, ali pa sam sebi lažem, ker si nočem vzeti časa, da bi stvari razčistil?

Živim zdravo? Spim dovolj? Preveč? Ali se gibljam? Jem preveč, morda premalo, jem zdravo? Ali kadim? Uživam preveč alkohola? Grem kdaj na sprehod?

Si vzamem čas zase, za razmislek, za sprostitve? Naredim kaj za svojo duhovno rast?

So moje misli plemenite? Kadar deskam po internetu, kam so naravnana jadra moje radovednosti? Ali pazim, da se izogibam pornografiji?

Sem spoštljiv do svojega telesa in do teles drugih? Verujem, da je moje telo tempelj Svetega Duha?

Se kdaj kakšni dobrini odpovem in se postim? Se želim s postom le kaznovati? Se s postom postavljam? Sem policaj nad samim seboj?

Se obsojam? Ali se zavedam, da je sodba v Božjih rokah?

Si privoščim kdaj pogovor z ljudmi, ki imajo izkušnje, ali delam vse na svojo pest in brez premisleka?

Se imam za vrednega ciljev, ki sem jih v resnici vreden?

Sem malodušen in sam sebe ropam dobrin?

Se zaradi občutka manjvrednosti odpovedujem plemenitim podvigom in zunanjim darovom?

Ali sem nadut? Poznam samega sebe? Se potegujem za časti, ki jih nisem vreden?

Se postavljam na oltar? Se oblačim in obnašam tako, da bi me drugi opazili in me zaradi tega častili?

Ko sem bil v stiski: sem znal sprejeti pomoč drugih, ali sem se raje zapiral vase in se samopomiloval?

Sem pripravljen kaj v svojem življenju spremeniti, se spreobrniti? Sem pripravljen odpreti vrata srca Jezusu v iskreni spovedi in postati svoboden? Bog hoče in potrebuje svobodne ljudi. Potrebuje tudi tebe, ampak svobodnega!

Po kratki tihoti povabilo mladim. Spoved se začanja: duhovniki so tam, kjer gorijo svečke. Vsakdo pri spovedi dobi listek, na katerega zapiše svojo zahvalo in jo položi pred oltar – pred Jezusa v sveti hostiji. Med spovedovanjem bomo molili rožni venec. Prepustimo se ritmu molitve, kot so jo pripravili mladi iz Lucije, za uvod pa prisluhnimo molitvi matere Terezije. Naj nas opogumi za korak iskrene spovedi.

♪♪ **PESEM (Znova se lahko rodiš)** ♪♪

Znova se lahko rodiš, znova vse lahko začneš, ko preteklost zapustiš,
in odpraviš se na pot, in odpraviš se na pot, Jezus s tabo bo povsod!
In odpraviš se na pot, Jezus s tabo bo povsod, Jezus bo tvoj kažipot!

Dal ti vode piti bo, dal ti vode piti bo, ki izvir je čistosti;
dal ti vode piti bo, dal ti vode piti bo, ki izvir resnice je!
Dal ti vode piti bo, dal ti vode piti bo, iz vodnjaka večnosti!

Grehi vseh minulih dni odpuščeni bodo ti, ker jih je odkupil on;
Božji mir te prenovi, Božji mir te prenovi, pij iz vira čistosti!
Božji mir te prenovi, Božji mir te prenovi, pij iz vira čistosti!

Medtem duhovnik izpostavi Najsvetejše

Molitev za uvod: ŽEJA ME PO TEBI

»Glej, stojim pred vrati in trkam...« (Raz 3, 20)

Res je. Stojim pred vrati tvojega srca. Dan in noč. Tudi ko ne poslušáš, tudi ko dvomiš, sem morda Jaz, tam sem. Čakam najmanjši znak, da odgovarjaš, da vsaj zašepetaš, naj vstopim. Hočem da veš, da kadarkoli me povabiš, pridem, vedno, brez izjeme. Tiho in neviden prihajam, toda z neskončno močjo ljubezni prinašam svoje duhovne darove. Prihajam s svojo milostjo, z željo, da ti odpustim in te ozdravim, z ljubeznijo, ki je ne moreš razumeti – ljubezen, ki je prav tako velika kot tista, ki sem jo prejel od Očeta. (»Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni! ...« – Jn 15, 9). Prihajam z željo, da te potolažim, da ti dam moči, da te dvignem in ti zacelim vse tvoje rane.

Prinašam ti Svojo luč, da razsvetli tvojo temo in vse tvoje dvome. Prihajam s svojo močjo, ki lahko ponese tebe in vsa tvoje bremena, s svojo milino, da se dotakne tvojega srca in spremeni tvoje življenje; s svojim mirom, da pomirim tvojo dušo.

Poznam te, poznam te vsega – vem vse o tebi. Lase na tvoji glavi imam preštete.

Nič v tvojem življenju mi ni nepomembno. Sledil sem ti vsa leta in vedno sem te ljubil, celo v tvojih blodnjah. Poznam vse tvoje probleme. Poznam tvoje potrebe in skrbi. In da, poznam vse tvoje grehe. Ampak še enkrat ti povem, ljubim te – ne zaradi tega, kar si ali česar nisi storil – ljubim te zaradi tebe, zaradi lepote in dostojanstva, ki ti ju je dal moj Oče s tem, da te je ustvaril po svoji podobi. Na to dostojanstvo pogosto pozabljaš,

lepota, ki si jo omadeževal z grehom. Toda ljubim te takega, kakršen si, pretil sem svojo kri, da te dobim nazaj. Če me samo prosiš z vero, se bo moja milost dotaknila vsega tistega, kar želiš v svojem življenju spremeniti; dal ti bom moč, da se osvobodiš greha in vseh njegovih uničujočih moči.

Vem, kaj je v tvojem srcu – poznam tvojo osamljenost in tvoje bolečine – nesprejetosti, sodbe, ponižanja. Vse sem jih nosil pred tabo. In nosil sem jih zate, tako da lahko ti deliš mojo moč in zmago. Posebej poznam tvojo potrebo po tem, da si ljubljen – kako hrepeniš po tem, da bi bil ljubljen in spoštovan. Toda kako pogosto si hrepenel zaman, z iskanjem sebične ljubezni, s poskusi, da si z uživanjem zapolnil praznino v sebi – s še večjo praznino, ki jo povzroča greh. Te žeja po ljubezni? »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije ...« (Jn 7, 37). Potešil in izpolnil te bom. Ali hrepeniš po tem, da bi bil spoštovan? Spoštujem te bolj, kot si lahko predstavljaš – celo do trenutka umiranja na križu.

Žeja me po tebi. Da, to je edini način, na katerega lahko opišem svojo ljubezen do tebe: ŽEJA ME PO TEBI. Hrepenim po tem, da bi me ljubil – tako dragocen si mi. ŽEJA ME PO TEBI. Pridi k meni in napolnil bom tvoje srce in zacelil tvoje rane. Naredil bom iz tebe novega človeka, dal ti bom svoj mir, kjerkoli boš hodil. ŽEJA ME PO TEBI. Nikoli ne smeš dvomiti o moji milosti, o tem kako popolnoma te sprejemam, o želji, da ti odpustim. Želja da te blagoslovim in živim v tebi. ŽEJA ME PO TEBI. Če se čutiš nepomembnega v očeh sveta, sploh ni pomembno. Zame ni nikogar bolj pomembnega na svetu, kot si ti. ŽEJA ME PO TEBI. Odpri se mi, pridi k meni, začuti svojo žejo, daj mi svoje življenje – dokazal ti bom, kako pomemben si v mojem srcu.

Se res ne zavedaš, da ima moj Oče popoln načrt za spremembo tvojega življenja od tega trenutka dalje. Zaupaj mi! Vsak dan me prosi naj vstopim in vodim tvoje življenje – in bom. Obljubljam ti pred svojim Očetom v nebesih, da bom v tvojem življenju delal čudeže. Zakaj? Zato ker ME ŽEJA PO TEBI. Vse, kar zahtevam od tebe, je, da se mi popolnoma zaupaš. Vse ostalo bom storil Jaz.

Že zdaj gledam prostor, ki ga je moj oče pripravil zate v mojem kraljestvu. Ne pozabi, da si v tem življenju romar, ki potuje domov. Greh te ne more nikoli zadovoljiti in ti prinesiti miru, ki ga iščeš. Vse to si iskal brez mene in pustilo te le še bolj praznega, zato se ne oprijemaj stvari tega življenja.

Predvsem pa ne beži od mene, kadar padeš. Nemudoma pridi k meni. Ko mi izročaš svoje grehe, sem tvoj Odrešenik, kar mi je v veselje. Ni ničesar, česar ne morem odpustiti ali ozdraviti; zato pridi zdaj in razbremeni svojo dušo. Ne glede na to, kako daleč si zataval; ne glede na to, kako pogosto si me pozabil; ne glede na to, s kolikimi križi si obtežen v tem življenju; enega se vedno spomni, nečesa, kar se ne bo nikoli spremenilo: ŽEJA ME PO TEBI – takega kot si. Ni se ti treba spremeniti, da bi verjel v mojo ljubezen, moja ljubezen te bo spremenila. Pozabljaš me in vendar te iščem vsak trenutek dneva – stojim pred vrati tvojega srca in trkam. Ali to težko verjameš? Potem poglej na križ, poglej moje srce, ki je bilo prebodeno zate. Ali ne razumeš mojega križa? Potem še enkrat prisluhni besedam, ki sem jih spregovoril na njem – jasno ti povedo, zakaj sem vse to prestal zate: »ŽEJEN SEM ...« (Jn 19, 28). Da, ŽEJA ME PO TEBI – kakor o meni govori verz iz psalma, ki sem ga molil: »Pričakoval sem sočutja, a ga ni bilo ...« (Ps 69,21). Vse tvoje življenje sem iskal tvojo ljubezen – nikoli te nisem prenehal ljubiti in si prizadevati, da bi ti ljubil mene. Mnogo drugih stvari si poskusil v svojem iskanju sreče – zakaj ne bi poskusil odpreti svojega srca meni, stori to zdaj, odpri mi srce bolj kot kdajkoli prej.

Kadarkoli odpreš vrata svojega srca, kadarkoli prideš dovolj blizu, boš slišal moje besede, spet in spet, ne v človeški govorici, ampak v duhu: »Ne glede na to, kaj si storil, ljubim te zaradi tebe samega. Pridi k meni s svojo bedo in svojimi grehi, s svojimi težavami in potrebami in z vsem svojim hrepenenjem, da bi bil ljubljen. Stojim pred vrati tvojega srca in trkam ... Odpri mi, ker »ME ŽEJA PO TEBI ...«

Jezus je Bog, zato sta njegova ljubezen in hrepenenje brezmejna. On, stvaritelj vesolja, prosi za ljubezen bitij, ki jih je ustvaril. Hrepeni po naši ljubezni ... Te besede: »Žejen sem« – ali odmevajo v naših dušah?

Rožni venec – Vmes kanoni ...

Če po rožnem vencu še ostane kaj časa, ostanemo v tihoti pred Najsvetejšim, zaključimo s pesmijo za blagoslov:

♪ **PESEM (Jezus, kralj vsega stvarstva)** ♪

Jezus, kralj vsega stvarstva,
moj si rešitelj, moj si Gospod.
Emanuel, Bog je z nami,
blagoslovljen si, živi Bog.

Jezus, ti si med nami
v kruhu in vinu, vedno, povsod.
Emanuel, bog je z nami,
blagoslovljen si, živi Bog.

Avtorji besedila: Marijana Milkovič, Anja Kastelic, Bor Seušek

3 POSTNO SPOKORNO BOGOSLUŽJE ZA MLADE

POSTNO SPOKORNO BOGOSLUŽJE ZA MLADE
DOŽIVLJANJE PASIJONA – TRAGEDIJA GREHA V TREH DEJANJIH
(predvideno kot molitvena ura pred Najsvetejšim)

Izpostavitve Najsvetejšega

♪ **PESEM** (*Bojim se samote*) ♪

Bojim se samote, bojim se hrepenenja,
bojim se življenja, ker ne vem več kaj je prav.
Rad bi šel po tvoji poti, rad bi ljubil kakor ti.
Res se trudim, a le človek sem,
človek sem, brez moči.

*Hodim po tej poti, a moj duh je še mehak,
padam, vendar vztrajno grem naprej. –
Vem, da bom napravil še na tisoče napak,
a daj mi moči za nov korak.*

Kot čoln brez krmarja, kot bilka brez opore,
v nevihti življenja sem svetilnik brez luči.
Rad bi šel po tvoji poti, rad živel bi kakor ti.
Res se trudim, a le človek sem,
človek sem, brez moči. *Odp.*

MOLITEV:

Hvaljen bodi Gospod v Najsvetejšem zakramentu. Predte prihajamo s svojimi ranami greha, predte prihajamo, čeprav nas je greh oddaljil od tebe. Predte prihajamo, čeprav kdaj pomislimo, da te sploh ne potrebujemo. Pa vendar prihajamo predte, da bi se ponovno združili s teboj. Ozdravi naš odnos s teboj, Gospod!

Hvaljen bodi Gospod v Najsvetejšem zakramentu. Predte prihajamo, ker smo se oddaljili od tebe in se izgubili v svetu. Predte prihajamo, ker smo zapravili svojo svobodo, ker smo mislili, da so naše predstave o življenju

boljše od tvojih načrtov za nas. Pa vendar prihajamo predte, ker vemo, da imaš edni moč v celoti ozdraviti človekovo dušo. Ozdravi rane, ki smo jih zaradi oddaljenosti od tebe naredili sami sebi, Gospod!

Hvaljen bodi Gospod v Najsvetejšem zakramentu. Predte prihajamo s skrhanimi odnosi do naših bližnjih. Prihajamo s svojo sebičnostjo, s svojo zazrtostjo vase, s svojo brezbržnostjo. Predte prihajamo, ker smo rušili skupnost, edinost, enotnost. Pa vendar prihajamo predte, ker vemo, da si ti edini, ki lahko gradiš odnose in si temelj vsakega dobrega odnosa. Ozdravi rane, ki smo jih mi storili drugim, Gospod!

Tukaj smo. Pred teboj, z vsemi svojimi napakami in ranami, pa vendar ti prinašamo tudi naše upe in hrepenenja. Z vsem, kar smo in z vsem, kar si želimo biti, se s teboj vzpenjamo na Kalvarijo. Pomagaj nam razumeti ne le strašnost tvojega trpljenja, ampak tudi težo našega greha, ki te je še dodatno težila in pritiskala k tlom. Pomagaj nam vstopiti v tvoje veličastvo in s teboj doživljati krutost Kalvarije in ničevno brezno zapuščenosti, ki si ga ti še kako močno občutil.

♪ PESEM (Križ) ♪

Križ je vsak moj trenutek, lahko ga sprejmem ali ne.
Ti si ga sprejel, zdaj vem, kje najdem te.

*Vstopam v tvoje veličastvo,
vstopam v tvoje srce, Gospod.
Sprejemam voljo tvojo,
moj križ postaja lahek, čutim, da si z menoj.*

Moč ni v tem, da bežim, se sprašujem, zakaj sploh živim.
Odpreti moram vrata bolečin, ker tam me čakaš ti. Odp.

Želim sprejeti svoj križ, za vsako ceno, Gospod.
Saj vem, da prej, ko ti rečem da, prej se bova srečala. Odp.

SPOKORNO BOGOSLUŽJE:

1. MOJ ODNOS DO BOGA: BOG NA ZATOŽNI KLOPI

Strašen prizor, ki mu ni para: Bog na zatožni klopi. Množica v Jezusu vidi težkega zločinca in izdajatelja. Pilat je nemočen pred podivjano množico, željno krvavega spektakla. Vpitje "Križaj ga!" preglasi glas vesti slehernega človeka v množici in naposled tudi Pilatovo.

Ali nisem tudi jaz mnogokrat postavljen v takšno situacijo? Kolikokrat se tudi jaz postavim nasproti Bogu, saj mislim, da sem močnejši? Opuščam molitev in si ne prizadevam, da bi Boga bolje spoznal? Ali se branim in sramujem svoje vere? Preklinjam in nimam spoštovanja do svetih stvari? Polagam svoje zaupanje v spiritizem in horoskope? Z vsem tem Boga izrivam iz svojega življenja in ga postavljam na zatožno klop. Usmili se me, Gospod!

♪ **PESEM (Na križ si šel)** ♪

*Na križ si šel, Gospod, na križ si šel za nas;
umrl si, Gospod, umrl za vse nas.*

Krvav, razbičan, opljuvan, ponižan kot nihče ni še bil,
trpiš, a vendar ne kloniš; tvoje rane so kali ljubezni. *Odp.*

Na križ si šel zaradi nas, za dan vstajenja našega,
za radost, veselje in srečo, srečo tistih, ki te ljubijo. *Odp.*

2. MOJ ODNOS DO SEBE: BOG POTEPTAN NA TLEH

Smrtna obsodba je podpisana in križ na Jezusovih ramah. Jezus hodi po ozkih ulicah in naščuvana množica še vedno vpije. Pod težo križa in obsodbami Jezus pade na tla in obleži na tleh. Jezus je vedno bolj izmučen, množica pa vse bolj vpije in se z še večjim zanosom znaša nad Jezusom. Z užitkom gleda Boga na tleh in ga še bolj tepta.

Tudi ta situacija se mi zdi tako znana. Kolikokrat tudi jaz zviška opazujem Boga, ki sem ga izrinil iz svojega življenja? Morda to počnem z neurejenim življenjem? Ali razmišljanjem o nečistih rečeh? Opravljam nečista dejanja

s samim sabo ali z drugimi? Gledam pornografske posnetke in internetne strani? Ne spoštujem svojega telesa? Sem preveč egoističen in gledam le na svojo korist in užitek? Se obnašam vzvišeno in sem napuhnjen? Si delam utvare glede sebe in situacij, v katerih se znajdem? Ne opravljam dovolj vestno svojega dela? Sem sebičen v mislih, besedah ali dejanjih? Pretiravam pri uživanju alkohola ali celo uživam mamila? Z vsem tem dajem prednost svojemu užitku in Boga porivam in teptam na tla. Usmili se me, Gospod!

♪♪ **PESEM** (*Na križ si šel*) ♪♪

*Na križ si šel, Gospod, na križ si šel za nas;
umrl si, Gospod, umrl za vse nas.*

Na križ si šel zaradi nas, za dan vstajenja našega,
za radost, veselje in srečo,
srečo tistih, ki te ljubijo. *Odp.*

3. MOJ ODNOS DO BLIŽNJEGA: ZABITI BOŽJO ROKO

Jezus je po dolgi in težki poti prispel na Kalvarijo. Odloži križ, vojaki pograbijo žeblice in kladiva in zaslišijo se prvi udarci. Tako krut in strašen zvok množici predstavlja najslajšo melodijo. Tako strašen prizor je množici kakor najlepša mojstrovina umetnosti. Če bi bilo možno, bi vsi pograbili mučilno orodje in pričeli z zabijanjem žebeljev.

In ponovno lahko potegnem vzporednice s svojim življenjem. Ali nisem tudi jaz mnogokrat tisti, ki zabija Boga v bližnjem? Z obrekovanjem, opravljanjem in obsojanjem? Ali rušim enotnost in edinost? Grdo ravnam s tujo lastnino? Sem zavisten in nevoščljiv? Se na druge jezim, se prepiram, morda sem tudi nasilen? Gojim v sebi zamere in nisem pripravljen na dialog? Se lažem, da bi škodil drugim? Se ne zmenim za svojega bližnjega in mu ne pomagam, ko je v stiski? Sem nepotrpežljiv? Si o ljudeh delam napačne predstave? Ne znam drugim pričevati o svoji veri? Se ljudem ne znam približati in biti z njimi, ko me potrebujejo? Z vsem tem tudi jaz pograbim kladivo sebičnosti in z žebli greha zabijam Boga v svojem bližnjem. Usmili se me, Gospod!

♪♪ **PESEM (Na križ si šel)** ♪♪

*Na križ si šel, Gospod, na križ si šel za nas;
umrl si, Gospod, umrl za vse nas.*

Slavimo te, rešitelj naš, svetloba večna, večni dar;
razsvetlil si temo življenja
in pokazal nam pot v nebo. *Odp.*

Trpljenje se počasi približuje koncu. Kalvarija, križ, Jezus, Marija in Janez. Množica je potihnila in počasi odhaja, morda zaradi tega, ker je dosegla svoje, morda pa zato, ker je spoznala svojo zmoto. Kje so apostoli, ki so hodili z Jezusom? Kje so bolniki, ki jih je Jezus ozdravljaj? Kje so tisti, ki jih je Jezus nasitil? Morda v tem trenutku to niti ni tako pomembno. Te trenutke želim povezati s svojim življenjem, ampak kar naenkrat v meni ni več nobenega vprašanja. Odmeva le en stavek: "Grešil sem!" Moje besede so bile tiste, ki so te obsodile, moje misli so te spravile na tla, moje roke so te pribile na križ. In zdaj nagneš glavo in izdihneš. Moj Gospod in moj Bog! Kdo mi bo sedaj pomagal? Jaz sem bil tisti, ki sem te križal, zdaj pa čutim v sebi takšno praznino. Ali se me še lahko usmiliš Gospod?

♪♪ **PESEM (Pred križem)** ♪♪

Ti, moj Zveličar, si rešil me,
čeprav grešil sem, vem, da me ljubiš.
Tvoja bližina objema me
in v vsakem času vem, da me ljubiš,
vem, da me ljubiš.

*Ko pred križem zdaj klečim,
v Tvoj obraz se zastrmim,
vem, ljubezni večje ni.
Ti odpustil si moj greh,
dvigaš me, ko sem na tleh,
s križa smrt premagal si.*

Ti greš pred mano, mi kažeš pot,
s Teboj sem varen, vem, da me ljubiš,
vem, da me ljubiš. *Odp.*
Na križ razpet, objel si svet,
zdaj je vse dopolnjeno. (2x)

Ko svet utihne in se zavem,
da si ob meni,
vem, da me ljubiš,
vem, da me ljubiš. *Odp.*

MOLITEV:

Glej, o dobri in usmiljeni Jezus, pred tvojim obličjem se vržem na kolena in te prosim in rotim z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni milostno mojemu srcu živa čustva vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in najtrdnejši sklep poboljšanja. Z globoko srčno ganjenostjo in žalostjo gledam in v duhu premišlujem tvojih petero ran in si stavim pred oči, kar je že prerok David v tvojem imenu govoril o tebi, dobri Jezus: »Prebodli so moje roke in noge, prešteli so vse moje kosti.« Amen.

Čeprav te ta trenutek še zrem razpetega na križu, tvoj križ že obseva zarja tretjega dne. Po vstajenju mi ponudiš svoje prebodene roke, da se te oprimem, ti zaupam in me lahko ozdraviš. V trenutku mi je vse jasno. Potrebna je sveta spoved. Tam mi boš svojo roko ponudil preko duhovnikove roke. Daj mi milost, da bom v trenutku, ko bo duhovnik z roko nad menoj zarisal znamenje tvojega križa in mi dal odvezo, začutil, da njegova roka predstavlja tvojo prebodeno roko in njegovo znamenje križa tvoj križ, ki se želi vtisniti vame. In, da so njegove besede odveze, tvoje besede odpuščanja meni.

♪♪ **PESEM** (*Nihče ne ljubi te kot jaz*) ♪♪

Kako sem čakal ta trenutek,
kako sem čakal, da boš tu pred menoj.
Želel sem si, da prideš k meni,
da mi zaupaš, kaj godi se s teboj.

Dobro vem, zakaj prišel si
in dobro vem, zakaj si jokal,
Prav vse vem, kaj pretrpel si,
saj sem vedno bil ob tebi.

*Nihče ne ljubi te kot jaz, nihče ne ljubi te kot jaz,
moj križ, poglej, to največji je dokaz,
nihče ne ljubi te kot jaz.
Nihče ne ljubi te kot jaz, nihče ne ljubi te kot jaz,
moj križ je zate, ker močno te ljubim,
nihče ne ljubi te kakor jaz.*

Dobro vem, kaj hočeš reči
tudi takrat, ko ti ne najdeš besed.
In dobro vem, kaj v sebi čutiš,
čeprav mi ti tega nikdar ne poveš.

Vedno hodil sem ob tebi
in s tabo bil sem vsak trenutek.
Vzel sem te na svoje rame,
Bil sem tvoj ljubeč prijatelj. *Odp.*

MOLITEV:

Sprejmi, Gospod, vso mojo prostost. Sprejmi moj spomin, moj razum in vso mojo voljo. Karkoli imam ali premorem, si mi podaril ti. Vse to ti vrnem in izročim, naj nad vsem popolnoma vlada tvoja volja. Daj mi le ljubezen do tebe in svojo milost in bogat bom zadosti in ne bom prosil nič drugega več. Amen.

♪ **PESEM (Moje imaš srce)** ♪

Moje imaš srce
jaz Tvoje bom iskal
Jezus, vzemi vse in vodi me.

Moje imaš srce
jaz Tvoje bom iskal
Jezus, naj bom dar za Tvoj oltar.

*Gospod, slavil Te bom,
o Tvoji milosti bom pel,
razkril boš svoj obraz,
med nami boš živel.*

Molitev za blagoslov z Najsvetejšim

Blagoslov z Najsvetejšim

♪ **SKLEPNA PESEM (Res velik si, Bog)** ♪

Ti veličastni Kralj, oblečen v sijaj,
vsa zemlja v radosti zdaj vriska, poje Ti.
V svetlobi se bleščiš in tema že beži,
pred Tabo trepeta, pred Tabo trepeta.

*Res velik si, Bog! Pojte z mano: Velik si Bog!
Vsak bo videl, da je velik naš Bog!*

Od vekomaj stojiš in čas v rokah držiš:
začetek, konec, vse, začetek, konec, vse.
Ti Troedini Bog, Oče, Duh in Sin,
Ti jagnje si in lev, Ti jagnje si in lev. Odp.

*Tvoje ime, ki je nad vsem, slave vredno je.
In srce Ti poje: velik si, Bog! (2x) Odp.*

Urban Hajnc

4 MOLITVENA URA – JEZUSOVE IN MOJE RANE

MOLITVENA URA V POSTNEM ČASU

»JEZUSOVO TRPLJENJE«

Medtem, ko duhovnik izpostavi Najsvetejše, pojemo primerno evharistično pesem, npr. Ponižno tukaj pokleknimo.

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Mladi: Amen

Voditelj: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

Mladi: Presveto Rešnje telo.

Voditelj: Zdaj in vekomaj.

Mladi: Amen

Mladi:

Jezus, danes smo se mladi usedli pred teboj, da ti povemo, kako živimo. Vemo, da nas poznaš, vendar bi se ti radi potožili. Radi bi ti zaupali naše težave, ker vemo, da nam lahko pomagaš. Včasih se kakšnemu prijatelju samo potožimo in mu zaupamo svoje težave, in že je dovolj. Že je lažje. Včasih težave preprosto izginejo, ko jih nekomu povemo. Zdi se, da so kot milni mehurček, ki sicer izgleda velik, vendar ga že majhen dotik razpoči. Ta dotik, ob katerem se razpočijo naše težave, je lahko človek, ki posluša; je lahko Tvoje tolažilna beseda, Gospod Jezus.

Gospod Jezus, danes ne modrujemo o tebi in ne govorimo o tebi, danes govorimo s teboj. Kakor je nekoč Job govoril z Bogom, njegovi »tolažeči« prijatelji pa so govorili o Bogu. Zato danes govorimo s teboj, ker ti zaupamo, ker vemo, da nam lahko samo ti pomagaš. Samo ti lahko pozdraviš naše najgloblje rane.

♪♪ **PESEM (Jezus, k tebi hitim)** ♪♪

*Jezus, k tebi hitim, Jezus, se ti izročim.
Sliši moj glas, Gospod, naj zate le živim,
Jezus, k tebi hitim.*

Tvoja beseda, Bog, mi luč na poti je,
služabnik tvoj naj bom,
Gospod, razsvetli me. *Odp.*

Vse misli in skrbi,
Gospod, izročam ti;
moj srčni si pastir, moliti te želim. *Odp.*

Mladi:

Jezus, ti praviš, da si svet premagal, in to nam daješ kot razlog za pogum. Svet, v katerem danes živimo mladi, je močno ranjen. To je svet bojev, porazov, smrti in svet trohnenja. Mnogo naših vrstnikov vidimo tavati sem ter tja, zazrtih v tla, kakor da iščejo nekaj, kar so izgubili. Žal, običajno ne vedo niti tega, kaj točno iščejo.

- Zato danes molimo za vse sovrstnike, ki iščejo smisel svojega življenja.

Oče naš, ki si v nebesih ...

- Molimo za vse tiste prijatelje in znance, ki so zasvojeni z drogami. V molitev vključujemo tudi vse tiste, ki jih je zasvojil svet socialnih omrežij.

Oče naš, ki si v nebesih ...

- Molimo za vse tiste, ki so za vedno izgubili svoje brate, sestre, svoje starše, sorodnike ali prijatelje.

Oče naš, ki si v nebesih ...

Voditelj:

Jezus, mi verujemo, da lahko samo ti v naš čas prineseš tolažbo, ker sam nosiš rane, ker si šel skozi trpljenje in smrt in samo ti poznaš pot iz groba naprej k Očetu.

♪ ♪ **PESEM (Križ)** ♪ ♪

Križ je vsak moj trenutek,
lahko ga sprejemem ali ne.
Ti si ga sprejel ...
Zdaj vem, kje najdem te ...

*Vstopam v tvoje veličastvo,
vstopam v tvoje srce, Gospod.
Sprejemam voljo tvojo,
moj križ postaja lahek ...
Čutim, da si z menoj.*

Moč ni v tem, da bežim,
se sprašujem, zakaj sploh živim.
Odpreti moram vrata bolečin,
ker tam me čakaš ti. *Odp.*

Želim sprejeti svoj križ,
za vsako ceno, gospod.
Saj vem, da prej, ko ti rečem da,
prej se bova srečala. *Odp.*

Kronist: Prisilili so nekega mimoidočega, Simona iz Cirene, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki se je vračal s polja, da je nesel njegov križ. Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje. Dajali so mu vina, pomešanega z miro, vendar ga ni vzel. In križali so ga *in si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali zanje*, kaj naj bi kdo vzel. Bilà je tretja ura, ko so ga križali. Napis o njegovi krivdi se je glasil: »Judovski kralj.« In z njim so križali dva razbojnika, enega na

njegovi desnici in enega na njegovi levici. Tisti pa, ki so hodili mimo, so ga sramotili, zmajevali z glavami in govorili:

Množica: »No, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, stopi s križa in se tako reši.«

Kronist: Podobno so ga med seboj zasmehovali tudi véliki duhovniki s pismouki in so govorili:

Veliki duhovniki: »Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti. Mesija, Izraelov kralj, naj zdaj stopi s križa, da bomo videli in verovali.«

Nekaj trenutkov tišine (3 minute)

Mladi:

Pod tvojim križem je stalo več vrst ljudi. Eni so bili samo izvajalci. Ljudje, katerih naloga je bila, da te mučijo in da te ubijejo. Za to so bili plačani. Ti ljudje predstavljajo vse tiste, ki samo opravljajo svoje delo, četudi za plačilo ubijajo. Njih trpljenje nedolžnega ne zanima. Med delom, ki so ga opravljali, so si pripovedovali šale, kockali ... Njih trpljenje ne zadene, ker samo opravljajo svoje delo.

Gospod, pomagaj vsem tistim, ki neprizadeto dan za dnem ubijajo nerojena življenja.

Vsi: Usmili se njihovih duš.

Gospod, pomagaj vsem tistim, ki v deželah, kjer je že to »dovoljeno«, neprizadeto evtanazirajo ljudi.

Vsi: Usmili se njihovih duš.

Gospod, pomagaj našim vrstnikom in vrstnicam, ki so svoja telesa zaslužnili z užitki in z razvratnim življenjem uničujejo tvojo podobo v njih.

Vsi: Usmili se njihovih duš.

♪♪ **PESEM (Tiho so)** ♪♪

Tiho so, tiho so ...
Roke na križu razpete,
rane globoke skeleče.
Tiho so, ali res ne govore?
Tiho so, kaj res nič ne povedo?

*Preglasne so, da bi jih slišal svet.
Pretežke, da bi jih doumel.*

Mladi:

»Eden od hudodelcev, ki sta visela na križu, ga je preklinjal in mu govoril: »Ali nisi ti Mesija? Reši sebe in naju!« Drugi pa mu je odgovoril in ga grajal: »Ali se ti ne bojiš Boga, ko si v isti obsodbi? In midva po pravici, kajti prejemava primerno povračilo za to, kar sva storila; ta pa ni storil nič hudega.« In govoril je: »Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« In on mu je rekel: »Resnično, povem ti: Danes boš z menoj v raju.« (Lk 23,39–43)

Nekaj trenutkov tišine

♪♪ **PESEM (Tiho so)** ♪♪

Tiho so, tiho so...
Kaplje krvi presvete,
kot vroča reka deroča.
Tiho so, ali res ne govore?
Tiho so, kaj res nič ne povedo?

*Preglasne so, da bi jih slišal svet.
Pretežke, da bi jih doumel.*

Voditelj:

Kako bomo odgovorili na trpljenje je popolnoma odvisno od naše življenjske naravnosti. Kot to lepo predstavi pesnik:

*Skozi okno zapora gledata moža,
en ven je videl zvezde,
drug kup smrdečega blata.*

Zelo podoben primer sta dva, ki gledata na vrtnico in eden pravi: »*Ali ni škoda, da imajo te vrtnice trnje?*« Medtem ko bi drugi rekel: »*Ali ni tolažilno, da imajo ti trnji na koncu cvet vrtnice?*«

Podobna odnosa najdemo na križu v razbojnikih, ki sta visela ob tebi, eden na levi in eden na desni. Razbojnik na desni je podoba vseh tistih, ki v trpljenju najdejo smisel, razbojnik na levi je podoba vseh tistih, katerih trpljenje je nesmiselno in zato neodrešeno. Način življenja je razbojnika pripeljal na križ. Desni se je učil in ugotovil, da mu lahko to mesto prinese večnost, drugi je zakrknjen ostal na križu. Človek, ki se uči skozi trpljenje, postaja boljši in drugačen.

Mladi: Gospod Jezus, daj nam moč, da bomo imeli tudi mi v preizkušnjah in trpljenju, kot razbojnik na tvoji desni, moč prositi:

Vsi: »**Gospod, spomni se me.**«

Mladi 1: Večkrat ob večerih, preden zaspim, sprašujem Jezusa, zakaj je moral umreti moj oče. Mlad in poln življenja ... Pa tako radi smo se imeli ... Zdaj je vse drugače ...

Mladi 2: Pa dobiš kakšen odgovor?

Mladi 1: Ne. Vedno samo tišina. Včasih imam občutek, da tudi Jezus nima odgovora.

Mladi 2: Morda ti lahko pomagam. Tudi jaz sem imel podobne težave. Ne vem, če veš, po prometni nesreči nisem več enak. Po več operacijah so rekli, da sem vreden, da pa ne bom mogel več študirati. To je bilo tik pred zaključkom študija. Pred nesrečo sem bil že ateist. Razmišljal sem, da bi se izpisal iz Cerkve, ker sta to storila moja punca in njen brat. Po nesreči sem blazno protestiral proti Bogu, v katerega napol uradno nisem več veroval. Potem pa sem šel po dolgem času k spovedi in tam mi je spovednik rekel, da me Bog s tem rešuje. Trpljenje v življenju povzroči nasprotno od tega, kar povzroči kamen, ki ga vržemo v potok. Kamen, ki je pravkar prebil površje vode, povzroči valove, ki se širijo navzven. Trpljenje pa ravno nasprotno naredi valove navznoter, vse dokler človek

ne ostane sam z Bogom. Trpljenje je lahko instrument, ki nas pripelje do Boga. Lahko ti povem samo to, da mi je to zelo pomagalo.

Mladi 1: Odgovor mi je vseč, vendar bolečina ostaja.

Mladi 2: Včasih, ko premišljujem o svojem življenju, se počutim kot razbojnik na Jezusovi desni strani. Trpljenje mu je prineslo novo priložnost življenja z Jezusom. Desni razbojnik je spoznal, da cilj človeškega življenja ni trpljenje in preizkušnje, ampak je življenje z Jezusom.

♪ **PESEM** (*Tiho so*) ♪

Tiho so, tiho so ...
Pregrenke solze Marije,
ko bol srce ji prebije.
Tiho so, ali res ne govore?
Tiho so, kaj res nič ne povedo?

*Preglasne so, da bi jih slišal svet.
Pretežke, da bi jih doumel.*

Voditelj: Gospod Jezus, mnogi v trpljenju vzklikajo: »Bog, kje si?« Ali pa se sprašujejo, »ko bi Bog poznal moje trpljenje ...« Jezus, tebi je trpljenje znano.

Mladi: Nas mlade je življenje zlomilo.

Voditelj: Jezus je bil za nas zlomljen kot kruh.

Mladi: Nas ljudje prezirajo.

Voditelj: Jezus je bil preziran in zavržen.

Mladi: Mladi ne moremo več.

Voditelj: Jezus je bil človek bolečin in znanec trpljenja.

Mladi: Ljudje nas izdajajo.

Voditelj: Jezus je bil prodan.

Mladi: Nihče nas ne ljubi in čutimo se zavrnjene.

Voditelj: Tudi Jezus je bil zavrtnjen.

Mladi: Ljudje so do nas kruti.

Voditelj: Pred Jezusom so skrili obraz, kakor pred gobavcem.

Mladi: Ali Jezus pozna naše trpljenje, se je spustil v naš pekel?

Voditelj: Da, je šel. Prehobil je pekel nacističnih koncentracijskih taborišč. Jezus je uplinjen v Auschwitzu in zasmehovan v Sowetu. Jezus je tudi preklinjan v severnem irskem in zaslužnjen v Sudanu.

Voditelj: Vsaka naša solza je tvoja solza. Morda nam jih še nisi zbrisal, vendar nam jih boš. Na koncu smo dobili samo delne odgovore. Mogoče je to trenutno najboljše. Odgovor na naše trpljenje si ti. Več skoraj ne verjamem, da je mogoče odgovoriti. Če je prijatelj bolan in umira, ni najpomembnejša stvar, ki si jo želi, razlaga – želi si, da sedimo ob njem. Groza ga je biti sam. Tudi ti v naših težavah sediš z nami in nam brišeš solze.

♪ **PESEM (Križ)** ♪

Želim sprejeti svoj križ,
za vsako ceno, gospod.
Saj vem, da prej, ko ti rečem da,
prej se bova srečala. *Odp.*

*Vstopam v tvoje veličastvo,
vstopam v tvoje srce, Gospod.
Sprejemam voljo tvojo,
moj križ postaja lahek ...
Čutim, da si z menoj.*

Voditelj: Božja pomoč ostani vedno pri nas.

5 MOLITVENA URA ZA DUHOVNE POKLICE 2022

Medtem ko duhovnik izpostavi Najsvetejše, pojemo primerno eoharistično pesem.

♪ **PESEM** (*Povzdigujem tvoje ime*) ♪

Povzdigujem tvoje ime
in prepevam ti v zahvalo,
samo to želi srce,
Jezus, da te vsi spoznajo.

*Si šel iz nebes na zemljo pokazat pot,
šel iz zemlje na križ moj plačat dolg
in s križa v grob
in iz groba v nebo,
zdaj ti slavo pojemo!*

V (voditelj): V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

M (mladi): Amen

V: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo

M: Presveto Rešnje telo.

V: Zdaj in vekomaj.

M: Amen.

Mladi:

Dragi Jezus, danes pred teboj prosimo za Cerkev, tvoje telo. Že svojemu zvestemu učencu sv. Frančišku iz Assisija si dal nalogo popraviti Tvojo Cerkev. Potem, ko je popravil fizično cerkev, je ugotovil, da je potrebno popraviti še neko drugo Cerkev, katere gradni kamen je Frančišek sam. Tvoj sveti papež Janez Pavel II. je na prvo postno nedeljo v jubilejnem letu 2000 v spravnem bogoslužju odpustil hudo, storjeno Cerkvi, in prosil odpuščanja za vse hudo, ki ga je storila Cerkev. Skupaj s svetim papežem molimo:

Voditelj: Nikoli več dejanj, nasprotnih ljubezni pri služenju resnici.

Vsi: *Trdno sklenemo, da se bomo poboljšali.*

Voditelj: Nikoli več dejanj proti občestvu Cerkve.

Vsi: *Trdno sklenemo, da se bomo poboljšali.*

Voditelj: Nikoli več žalitev proti kateremu koli ljudstvu.

Vsi: *Trdno sklenemo, da se bomo poboljšali.*

Voditelj: Nikoli več uporabe logike nasilja.

Vsi: *Trdno sklenemo, da se bomo poboljšali.*

Voditelj: Nikoli več diskriminacije, izključevanja, zatiranja, preziranja revnih in malih.

Vsi: *Trdno sklenemo, da se bomo poboljšali.*

Voditelj: Gospod Jezus, po svoji milosti privedi naš trdni sklep do njegove uresničitve in nas vse pripelji v večno življenje.

Vsi: *Amen.*

♪ **PESEM (Peter skala)** ♪

Jezus ljubil je apostole,
Učil jih, govoril jim prilike.
Vsakemu svojo nalogo je dal,
Simona za Petra je imenoval.

Na trdi skali bom cerkev gradil,
niti pekel je ne bo pogubil,
Peter, ključke od vrat ti imej,
če ljubiš me še prej mi povej.

*Gospod, zakaj sprašuješ me;
povej, zakaj dvomiš v me?
Ti veš vse, veš, da ljubim te*

Mladi:

»Vse, kar je Salomon želel narediti v GOSPODOVI hiši in v svoji hiši, je srečno izpeljal. Tedaj se mu je ponoči prikazal GOSPOD in mu rekel: 'Slišal sem tvojo molitev in si izbral ta kraj za hišo daritve. Če bom zaprl nebo in ne bo dežja, ali če bom velel kobilici, naj obžre deželo, ali poslal kugo med svoje ljudstvo, pa se bo moje ljudstvo, ki kliče nase moje ime, ponižalo, molilo in iskalo moje obličje ter se odvrnilo od svojih hudobnih poti, bom prisluhnil iz nebes, jim odpustil greh in ozdravil njihovo deželo. Zdaj so moje oči odprte in moja ušesa pozorna na molitev na tem kraju. Zdaj sem namreč to hišo izvolil in posvetil, da bo tam na veke moje ime; moje oči in moje srce bodo tam vse dni. Če boš tudi ti hodil pred mojim obličjem, kakor je hodil tvoj oče David, in boš delal vse, kar ti zapovedujem, se držal mojih zakonov in odlokov, bom utrdil prestol tvojega kraljevanja, kakor sem se zavezal tvojemu očetu Davidu, ko sem rekel: »Nobeden od tvojih, ki bodo vladali v Izraelu, ne bo odstranjen.« '« (2 Krn 7,12–18)

(Nekaj trenutkov tišine)

♪ **PESEM** (*Jezus moj, ljubim te*) ♫

Jezus moj, ljubim te,
bolj kot vse drugo ljubim te!
Vse, kar je v meni,
naj prepeva ti,
Jezus moj, ljubim te!

Jezus moj, molim te ...
Jezus moj, kličem te ...
Jezus moj, slišim te ...
JEZUS MOJ, IŠČEM TE ...
JEZUS MOJ, LJUBIM TE ...

Mladi:

Salomon je izdelal čudovito hišo molitve. Bog mu v sanjah pravi: »Zdaj so moje oči odprte in moja ušesa pozorna na molitev na tem kraju.« Kakor Frančišek iz Assisija v začetku sanacije cerkve, tudi mi največkrat ob besedi cerkev pomislimo na tisto zabavno zasnovano stavbo na koncu

ulice ali v sredini trga. Največkrat nas cerkev opozarja nase s svojim koničastim zvonikom, ki stoji pokončno kakor raketa, ki je tik pred tem, da bo vzletela. Ampak Gospod, ali nas res vabiš naj popravimo to cerkev? Ko si odhajal iz Jerihe, si ob poti srečal dva slepca, ki sta sedela in te prosila, da bi ju ozdravil in bi spregledala. Danes smo mi ob tvoji poti in te kot ona dva prosimo:

»Gospod, da bi se nam odprle oči!« (Mt 20,33)

Voditelj: Pomagaj nam videti naše mesto v tvojem Telesu – Cerkvi.

Vsi: *»Gospod, da bi se nam odprle oči!«*

Voditelj: Pomagaj nam videti Cerkev takšno, kot jo vidiš ti, kot svojo nevesto.

Vsi: *»Gospod, da bi se nam odprle oči!«*

Voditelj: Pomagaj nam videti tvoj obraz v služabnikih tvoje Cerkve.

Vsi: *»Gospod, da bi se nam odprle oči!«*

Voditelj: Pomagaj nam razločiti, kaj je tisto, kar je za Cerkev danes najbolj potrebno.

Vsi: *»Gospod, da bi se nam odprle oči!«*

(Nekaj trenutkov tišine)

Danes prosimo za Cerkev, v kateri smo bili rojeni za večno življenje. Boli nas, ko jo gledamo kakor mater, ki je zapustila našega Očeta in blodi po svoje.

Mladi:

Gospod Jezus, radi imamo Cerkev in se zanjo zahvaljujemo, ker nam je rodila sv. Pavla – neutrudnega oznanjevalca evangelija, Atanazija –

cedilko čistega nauka, mater Terezijo – zgled nesebičnega darovanja, Kolbeja – lahkotnega barantalca za življenje, in mnoge druge.

Mladi:

Vendar nas boli, ko gledamo, ko se pritlehno bori za oblast in hlasta za dobičkom, ki ga »uničuje molj in razžira rja« (Mt 6,19). Boli nas, ko vidimo duhovnike v velikih in dragih avtomobilih s svojimi privatnimi hišami, ki so pozabili na prvotno ljubezen duhovnega kamnoseštva, oblikovanja duhovnih kamnov, ki jih morajo oblikovati, da bodo »pasali« v živo stavbo Cerkve.

Mladi:

Gospod Jezus, veseli nas, ko vidimo šibko Cerkev, ki je najmočnejša s Teboj, v kateri korakajo škofje med družinami z vozički v podporo življenja. Veseli nas, ko vidimo duhovnike in laike javno stopiti v bran resnice.

Mladi:

Žalostni nas, ko jo gledamo, da ji je do celibata več kot do posvečenega kruha, v katerem prebivaš Ti. Žalosti nas, ko se več ukvarja s pravom, kakor pa z odrešenjem duš. Žalosti nas, ko gledamo velik okostenel mehanizem, ki se je ustavil in ga je zasipala birokracija.

Mladi:

Veseli nas, ko vidimo polna semenišča v nekoč ateističnih državah. Iz srca se razveselimo, ko vidimo polne samostane strogih redov. Veselimo se, ko vidimo, da so se naši prijatelji, sošolci odločili zapustiti vse in služiti Cerkvi.

Mladi:

Žalosti nas, ko gledamo in beremo o škandalih nad najmanjšimi, zaradi katerih bi morali storilcem obesiti mlinski kamen okoli vratu (Mt 18,6). Žalosti nas, ko gledamo neodločne pastirje, ki se z volkovi pogajajo in ne borijo.

Mladi:

Veseli nas, ko s prižnic slišimo tolažeče besede: »Vstal je, ni ga tukaj«. Ko slišimo, da tudi Cerkev ne bo umrla in propadla, ker stoji na Temelju, ki pozna pot iz groba.

Mladi:

Kaj bi brez Cerkve? Kaj bi brez te bolnišnice, v katero prihaja na milijone ranjencev? Kaj bi brez te kovnice svetosti, ki s kladivom udarja tam, kjer je odveč in nežno dodaja tam, kjer je premalo. Kaj bi brez Cerkve, Gospod Jezus? Peter je rekel: »Kam naj gremo?« Tudi mi te sprašujemo, »kam naj gremo, če nam ne bi dal tega stalnega bivališča svetosti«.

♪ **PESEM (Jezus v središču)** ♪

Jezus, ti središče vsega si,
Jezus, ti središče vsega si,
na začetku, koncu, vmes
vedno boš le ti in vedno bil si,
Jezus, Jezus. (2x)

*Nič več ni pomembno,
nič na celém svetu tem.
Jezus, si središče,
vse okoli tebe se vrti, Jezus.*

Jezus, ti središče bodi mi,
Jezus, ti središče bodi mi,
na začetku, koncu, vmes
vedno boš le ti in vedno bil si,
Jezus, Jezus. Odp.

*Od srca do nebes,
Jezus, bodi ti središče,
le zate gre, Bog,
Ja, le zate gre, Bog. (5x) Odp.*

Središče cerkve, Jezus bodi ti.
Središče cerkve, Jezus, bodi ti.
In vsak pokleknil bo
in jezik vsak te priznal bo,
Jezus, Jezus,
Jezus, Jezus.

Od srca do nebes ...

ali **PESEM** (*Jezus se ob morju ustavi*)

Jezus se ob morju ustavi,
me pogleda in prijazno povabi:
»Pusti ribe, ljudi lovil boš.«

*Dragi jesus, si res mene poklical,
s tvojim ustnic svoje ime sem zaslišal,
glej, zapuščam prazen čoln na obali,
zdaj odhajam, kamor kličeš me ti.*

Reven, nesposoben sem človek,
Kar premorem je zvestoba do tebe.
Rad potegnil ljudi bi iz greha. *Odp.*

Tu sem, moje roke porabi,
Šibke noge in okorne besede,
Kaplje znoja in vso ljubezen. *Odp.*

V zlobi se človeštvo utaplja,
reka Božje ga besede zajame.
Za rešitev se ti izročimo. *Odp.*

Skupaj s sveto materjo Terezijo molimo:

*»Na voljo sem ti, Gospod. Stori z menoj, karkoli hočeš, kakor hočeš in dokler hočeš.
Če je moja tema za kako dušo luč – tudi, če za nikogar ni nič – sem povsem srečna
– da sem Božja roža na polju.«*

Voditelj: Skupaj s sveto Terezijo Deteta Jezusa molimo:

Jezus, večni, Veliki duhovnik,
ohrani svoje duhovnike
v zavetju svojega presvetega Srca,
da jim nihče ne bo mogel škodovati.

Ohrani neomadeževane
njihove maziljene roke,
ki se vsak dan dotikajo
tvojega presvetega Telesa.

Ohrani čiste njihove ustnice,
ki jih je pordečila tvoja dragocena kri.
Ohrani čisto in sveto njihovo srce,
ki je zapečaten z vzvišenim znamenjem
tvojega slavnega duhovništva.

Naj rastejo v ljubezni in zvestobi do tebe!
Obvaruj jih vsega posvetnega!

Daj jim skupaj z oblastjo
spreminjati kruh in vino
tudi moč spreminjati srca.

Blagoslovi njihovo delo z obilnimi sadovi
in podeli jim nekoč krono večnega življenja.
Amen.

♪ **PESEM (Največji)** ♪

*Največji si, večji od vseh stvari, vse si ustvaril ti, velik si, bog.
Največji si, v zvestobi in milosti, vse, kar je, te slavi, dobri naš Bog.*

Pred tabo, moj Gospod,
vse stvarstvo klanja se, vladaš povsod.
Nad vsako bilko bdiš,
za ptice neba skrbiš, dober si.
Preden rodil sem se,
poznal in poslal si me, zdaj sem tu.
V prsih gori srce, dvigam glas in roke ... Odp.

Majhen in zaskrbljen,
a tvoj otrok ljubljene sem, kličeš me,
da s tabo govorim,
vsak dih ti izročim, prav vse.
Nič nemogoče ni,
s tabo, ki ljubiš me, hvala ti.
V prsih gori srce, dvigam glas in roke ... Odp.

*Nič nemogoče ni s tabo, ki velik si, največji si!
Ne, nič nemogoče ni s tabo, ki velik si ... Odp.*

6 MOLITVENA URA MLADIH ZA VELIKI PETEK

PESEM (*Jezus, k tebi hitim*)

*Jezus, k tebi hitim, Jezus, se ti izročim.
Sliši moj glas, Gospod, naj zate le živim.
Jezus, k tebi hitim.*

Tvoja beseda, Bog, mi luč na poti je,
služabnik tvoj naj bom, Gospod, razsvetli me. *Odp.*

Vse misli in skrbi, Gospod, izročam ti;
moj srčni si pastir; moliti te želim. *Odp.*

Ubog sem pred teboj, a ti si tu z menoj;
moja zaščita si, naproti pridi mi. *Odp.*

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

Voditelj: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

Vsi: Presveto Rešnje telo.

Voditelj: Zdaj in vekomaj.

Vsi: amen.

PESEM (*Ti si šel na križ*)

*Ti si šel na križ, strt od naših psov, jagnje sredi volkov.
Ti si vstal v nebo, kralj, sodnik sveta, sladki ženin srca.*

Ti, srce krotko, Ti, ponižna pesem,
Ti pšenično zrno, ki umre, da polje spet vzcveti.
Ti, pot svobode, Ti, spanec pravičnih,
Ti, vodnik izgubljenih, brat ubogih, vrata grešnikov. *Odp.*

Ti, kri življenja, Ti, kruh vstajenja,
Ti, polnost resnice, izvir luči, ki v večnost žubori.
Ti, strah mogočnih, Ti, veselje majhnih,

Ti, sen svetnikov, zanos mučencev, moč novih rodov. *Odp.*

Mladi: Nekdo se je nekoč ozrl na križ in zaklical »*Jezus Kristus je čisto preveč človeški.*« Zakaj Bog ni umiranja prepustil smrtnikom, saj božanstva ne smejo, ne morejo biti umrljiva? Zakaj je mazal, kar je čisto, zakaj kvaril, kar je popolno?

Vsi skupaj: »Zaradi ljubezni,«

Mladi: se je glasil odgovor od nekje zgoraj.

Mladi: In zakaj je Jezus stradal, trpel žejo, utrujenost in žalost, se bal, se pustil zasliševati in trpinčiti, prenašati privržence, ki ga niso razumeli in nasprotnike, ki ga niso spoštovali ... Je to sploh kak Bog?

Vsi skupaj: »Zaradi ljubezni,«

Mladi: se je zopet glasil odgovor.

Mladi: In tale Božji Sin se je pojavil enkrat samkrat, pa še to pred davnimi časi in daleč stran. Svoje je opravil, še preden mu je utegnil pognati prvi siv las. Odšel je na križu, sramotno ... Za njim so ostala le raztresena, nezanesljiva pričevanja. Nejasne sledi v pesku. To se zdi hudo sebično, nevelikodušno in krivično. Le kaj naj bi upravičilo tolikšno skopost?

Vsi skupaj: »Ljubezen,«

Mladi: se je zopet glasil odgovor od zgoraj.

In kakšna ljubezen je to mogla biti, da je šel skozi vso to kalvarijo Velikega petka, da je umrl ne zaradi sebe, ampak zaradi nas, da bi nas zveličal in nam zagotovil večno življenje ...

Vsi skupaj: Poznamo odgovor ...: neskončna, nesebična, Božja ljubezen.

♪ PESEM (Suša) ♪

Sprašujem se, kje si zdaj, moj Bog,
kje si moje veselje, moč.
Verujem, da si tu,
verujem vate, moj Gospod!

*Dotakni se me s svojimi dlanmi,
Naj vidim le za hip tvoje oči,
Na krilih dvigni me k sebi v nebo,
Tvoj sijaj naj zaslepi moje oko.*

Čutim samoto, ki presega me,
čutim noč, srce pogreza se.
Verujem, da si tu,
verujem vate, moj Gospod!

Edini veš, kaj je življenje,
kaj je skrito hrepenenje.
Verujem, da si tu,
verujem vate, moj Gospod!

Mladi 1:

Gospod, rad bi Ti sezidal stolp v svojem srcu.
Stolp, v katerega se boš povzpenjal samo Ti.
Stolp, v katerega Ti bom poskušal dati le najboljše,
Svoj trud, upe in uspehe.
Ti praviš, da tak stolp zahteva drugačne temelje,
Da tak stolp še ne more stati,
Da takšnega stolpa ne potrebujem.
Praviš mi: »Vzemi svoj križ in hodi za menoj,
Daruj mi svoje strahove, neuspehe in padce.
Sprejmi svoj križ, to mi je bolj ljubo od slonokoščениh stolpov
In zlatih palač.«

Nekaj trenutkov tišine

Mladi 2:

Gospod, naredi me za orodje tvojega miru.
Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen.
Kjer je žalitev, naj prinašam odpuščanje.
Kjer je dvom, naj prinašam vero.
Kjer je obup, naj prinašam upanje.
Kjer je tema, naj prinašam luč.
Kjer je žalost, naj prinašam veselje.
Gospod, naj se ne trudim,
da bi me drugi tolažili, ampak naj sam tolažim;
da bi me drugi razumeli, ampak naj sam razumem;
Kajti ko dajemo, prejemamo;
ko odpuščamo, nam je odpuščeno;
in ko umiramo, dosežemo prerojenje,
prerojenje za vso večnost,
v Kristusu, našem Gospodu.
Amen

PESEM (Križ)

Križ je vsak moj trenutek, lahko ga sprejemem ali ne.
Ti si ga sprejel, zdaj vem, kje najdem te.

*Vstopam v tvoje veličastvo,
vstopam v tvoje srce, Gospod.
Sprejemam voljo tvojo,
moj križ postaja lahek, čutim, da si z menoj.*

Moč ni v tem, da bežim, se sprašujem, zakaj sploh živim.
Odpreti moram vrata bolečin, ker tam me čakaš ti. *Odp.*

Želim sprejeti svoj križ, za vsako ceno, Gospod.
Saj vem, da prej, ko ti rečem da, prej se bova srečala. *Odp.*

Mladi:

Po vsaki preizkušnji pride nova. Ali pa morda življenja sploh ne živiš prav, če tega ni? Če ni bojov, vojn, bitk, ki so lahko pogubne; ali pa tudi

ne; tistih, ki jih biješ sam s sabo in jih premagaš, da postaneš močnejši, modrejši... Sprašuješ se, če je vredno vztrajati pri tem, kar zdaj nosiš v srcu, kar te trenutno teži. In vztrajaš, kljub temu, da boli, da skeli in te trga na kosce, ker veš, da položaj ni niti malo rožnat, da niti ni črno-bel, ampak ima preveč sivin, preveč odtenkov, da bi zmogel razločiti pravega. In se znova boriš proti sebi, prepričan v to, da ne moreš zmagati, da si barvno slep, da si bojazljiv, ker se bojiš odločiti. Pa vendar delaš prav; boriš se, živiš, preživiš... Z Njim.

Mladi: Pa nasvidenje, do naslednje bitke.

Voditelj: Skupaj zmolimo Gospodovo molitev:

OČE NAŠ ...

Hočeš vedeti, kako se lahko zahvališ Gospodu za to, kar je storil za nas? ... Z ljubeznijo! Ni druge poti. Ljubezen se vrača z ljubeznijo. Zagotovilo za ljubezen pa je žrtev. Torej, pogum! Odreci se sam sebi in vzemi njegov križ. Tedaj boš vedel, da mu z ljubeznijo vračaš Ljubezen.

Sveti Frančišek je dejal »Izlijte pred Bogom svoja srca, ponižajte se, da vas bo on povišal. Nič od svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje.«

♪ **PESEM** (*Moj Jezus, rešitelj*) ♪

Moj Jezus, Rešitelj, kdo velik je kakor ti?
Vse svoje dni rad bi slavil ljubezni tvoje čudeže.
Tolažba, zavetje, k tebi hitim po pomoč;
naj vsak moj dih in vse kar sem, tebi bo v slavo, čast.

*Kliče Gospodu vsa zemlja, nebo,
tebe slavimo in hvalimo te.
Vse, kar ustvaril si, klanja se, ko zasliši tvoje ime.
Pojem za vse kar podaril si mi,
za vedno bom ljubil te, kot si želiš,
večje od tvoje obljube ni nič, Gospod.*

7 KRIŽEV POT

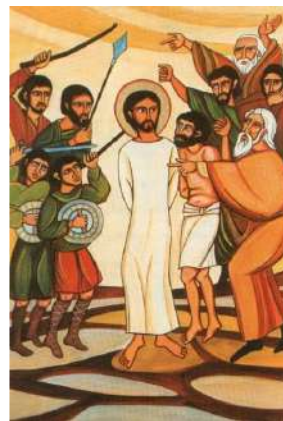
1. postaja

PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Obsodili so te, Jezus – Bog, čeprav nisi bil kriv. Niso te razumeli, niso te sprejeli.

Poznaš mojega prijatelja, srednješolca. Zdi se mu, da je življenje lepše, če popije malo alkohola. Tedaj namreč lažje prenaša očetovo nasilje in njegove žaljivke. V urah omame, ko se pijan klati naokrog, bolečina zaradi nesprejetosti nekako izgine. Le beseda mimoidočega se zarije v njegovo srce ...

A nekaj vem zagotovo: Jezus, ti ga imaš rad!

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

2. postaja

JEZUSU NALOŽIJO KRIŽ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Prebičan, opljuvan, izčrpan ... In sedaj, Jezus, ti na ramena naložijo še križ.

Pravijo, da »vsak nosi svoj križ«. A za nas, mlade, mislijo, da to ne drži. Za nas pravijo: »Vse imajo.«
Vendar ne vedo, kaj govorijo. Jezus, ti veš, da tudi jaz nosim svoj križ. Moj križ ni iz lesa. Je iz besed: »Nimam časa zate! Daj mi mir ... Preutrujen sem, da bi te poslušal ...«

A nekaj vem zagotovo: Jezus, ti imaš čas zame, saj me imaš rad!

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

3. postaja **JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, množica te žali in se norčuje iz tebe, ko omahneš na tla.
Pretepen in ranjen ležiš v prahu. Prah ceste in blato se lepi nate.

Veš, tudi jaz sem na tleh. Koliko umazanije je že šlo skozi moje srce! S kolikimi ranami sem pokrit. Nevoščljivost, ozkosrčnost, zlobnost, nepoštenost, maščevalnost, zavist, požrešnost, nečistovanje, poniževanje, lenoba, nezmernost, zlaganost... Vse to so rane, na katere se lepi umazanija sveta. Eno vodi k drugemu in me tlači, da ne morem vstati. Vedno globlje se pogrezam in sprejemam, da je tako prav in dobro. Zazrt v blato nimam moči, da bi vstal.

Jezus, Vstali, daj mi moči, da vstanem iz svojih grehov in začnem novo življenje!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

4. postaja **JEZUS SREČA SVOJO ŽALOSTNO MATER**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, nenadoma v množici zagledaš žalostni obraz svoje matere.
Njeno srce je strto od bolečine.

Tudi moja mama zelo trpi zaradi moje bolezni. Ko prihaja k meni, poskuša skriti svojo žalost, a njene oči v obupu sprašujejo: »Zakaj umiraš, moja hči? Zakaj ravno ti?«

Dva meseca je, odkar se je zdravniku ob mojih izvidih obraz zresnil. Besna sem na zdravnike, ki za mojim hrbtom šepetajo »brezupna hitra oblika krvnega raka.« Sedaj v bolniški sobi sprejemam obiske. Nevoščljiva sem sošolcem, ki se pogovarjajo o šoli v naravi, o prvih ljubeznih. Kako naj verjamem prijateljici, da je prav nič ne moti, ker mi je kemoterapija uničila lase?

Najtežje pa mi je zaradi mame. Prosim te, Jezus, potolaži jo!

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

5. postaja
SIMON POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Opotekaš se, Jezus. Vojaki se ustrašijo, da boš umrl že pred križanjem, zato prisilijo Simona iz Cirene, da ti pomaga nositi križ.

Nikoli ne bom pozabila dneva, ko je oče za zmeraj odšel iz naše družine. Stekla sem v bližnji gozd in tam jokala do večera.

Mama se je kmalu ponovno poročila, prav tako oče. Imam polbrate in polsestre. Vsi so zadovoljni, le jaz sem jim v breme.

Ti, Jezus, veš, kako bolijo besede »Sam križ je s teboj«, ki jih poslušam od malega. Hvala, ker me imaš vsaj ti rad!

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

6. postaja
VERONIKA OBRIŠE JEZUSU OBRAZ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, nenadoma stopi predte Veronika in ti s prtom obriše potni obraz – previdno, nežno.

Tudi jaz poznam eno Veroniko – sosošolka je. Baje bo po srednji šoli šla med redovnice.

Moj Bog, kako si želim, da bi tudi jaz imela takšno srce, kot ga ima Veronika! Kar sram me je, ko pomislim nanjo. Jaz pred svojimi sošolci skrivam, da hodim v nedeljo k maši, ona pa brez zadrege govori o tebi, Jezus. A ne ostaja le pri besedah, ampak je tudi v dejanjih takšna kot ti: pomaga drugim, zna potolažiti, si vzame čas za vsakogar.

Jezus, daj mi moč, da bom kot Veronika, ki pomaga drugim.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

7. postaja
JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Sonce vedno bolj pripeka, križ postaja vse težji ... Ponovno si na tleh.

Tudi moj starejši brat je ponovno padel. Zašel je v svet drog. Vedno znova dela to, česar noče: laže drugim in sebi, ko govori, da lahko preneha z drogami. Grozi staršem, če mu ne dajo denarja. Celo kradel je že.

O, Bog, daj mu moči, da kakor ti tudi on ponovno vstane. Daj mu moči, da bo znal reči drogi »Ne!«

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

8. postaja
JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, tudi na tej tvoji zadnji poti so s teboj žene. Jokajo, ko gledajo tvoje trpljenje. Ti pa jim prerokuješ, da bodo še bolj jokale zaradi svojih otrok.

Le kaj sem storila narobe, da je moj otrok, moja zlata punčka živahnih oči in okroglih ličk danes živ okostnjak?

Bili smo srečna družina, dokler naju ni nekega dne zapustil njen »zlati oči« - kot ga je rada klicala. Odtlej sem živela samo za svojo punčko: vse sem ji nudila, samo da bi bila srečna, pa čeprav brez očka.

A nekega dne mi je rekla, da ne bo več jedla, ker je predebela. Najprej sem mislila, da se šali; potem sem upala, da jo bo premagala lakota; zatem sem jo prosila in rotila, naj začne jesti; nazadnje sem jokala ...

Sedaj molim in se obračam nate, Jezus. Osvobodi mojega otroka te odvisnosti!

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

9. postaja **JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, kako dolga je tvoja pot. Ponovno se zrušiš pod križem.

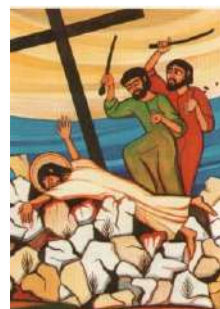
Tudi moja sestra, srednješolka, je ponovno na tleh. Ljudje pravijo: »Saj ji nič ne manjka! Kakšna depresija neki – premlada je še za to.« Kako jo bolijo te besede!

Nihče je ne razume, nihče ne sliši nemih krikov, ko ji črne sence trgajo dušo. Skuša razložiti, toda mama jo le prestrašeno gleda. Oče je v zadregi, sama sem premlada. Prijateljica se je izogiba. Zdravnik jo sicer posluša, potem pa predpiše pomirjevalo. A tablete pomagajo le kratek čas, potem se spet začne odpirati tista črna luknja s sencami, ki trgajo njeno dušo.

Nikogar ni ob njej, le ti, Jezus ji v srcu tiho šepetaš: »Vstani! Svetloba je premagala temo ...« Bo zmogla?

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

10. postaja **JEZUSA SLEČEJO**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Ponižali so te čisto do konca. Še oblačila so ti vzeli. A tvoj duh je močnejši kot rabljeva roka, zato jim mirno prepustiš svoje izmučeno telo ...

Jezus, kako te občudujem! Jaz pa sem reva, poln strahov. »Čista zguba« – kot me kličejo sošolci.

Odkar vem, me je vsega strah. Tremo imam, jecljam. Nobene pametne misli nimam, a moji sošolci so polni idej. Ničesar ne naredim dobro, učitelj me nikoli ne pohvali. Sram me je moje nesposobnosti, sošolci se norčujejo, ko zardevam. Kadar takšen stojim tam pred razredom, se počutim razgaljenega ... Tudi mama me kliče »ti moja mala zguba«. In oče iz dneva v dan ponavlja, da iz mene nikoli nič ne bo.

Samo ti, Jezus, veš, kako me bolijo te besede. Nihče razen tebe me ne ceni. Le ti me imaš rad takšnega, kot sem.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

11. postaja **JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Položijo te na križ. Ne upiraš se. Ob vsakem udarcu kladiva stisneš zobe, telo se napne, a usta ostanejo brez besed. Le tvoj nemi krik gre v svet.

Tudi jaz sem razpeta, Jezus, in strašno boli, ko me očka in mama vlečeta vsak na svojo stran. Pribijata me s pogledi in besedami.

Nekoč smo bili srečna družina. Koliko je bilo smeha, objemov in veselja. Le babica in mami sta se kregali. Nekega dne je babica rekla, da ji je moja mamica ukradla sina. Potem sta se skregala še mami in očka ter se nazadnje ločila. Takrat se je začela moja kalvarija, saj bi se morala odločiti, s kom bom živela. Ampak jaz imam oba enako rada!

Sedaj živim malo pri enem, malo pri drugem. Počutim se, kot da sem razpeta na križ ljubezni do svojih staršev. In tam si skupaj z menoj, ti Jezus, ki si na križu razpet zaradi ljubezni do ljudi.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

12. postaja **JEZUS UMRE NA KRIŽU**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Glava ti omahne na prsi, tvoje telo z vso težo visi na žeblih. Umrl si!

Nikoli prej nisem razmišljal o smrti, tudi o tvoji smrti na križu ne, Jezus.

O moj Bog, ko bi lahko zavrtel čas nazaj! A čas se je zame ustavil tisto soboto ponoči, ko sem s prijatelji, odšel na zabavo. Peljal nas je sošolčev brat. Ko smo se vračali, je začelo močno deževati in na nekem ovinku nas je zaneslo s ceste ... Zbudil sem se v bolnišnici – sam, brez prijateljev. Zaželel sem si, da bi tudi jaz umrl z njimi.

Pred dnevi sem bil na pokopališču. Ko sem gledal tiste križe, sem na njih nenadoma uzrl tebe, Jezus. In začel sem moliti ...

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

13. postaja **JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus, tvoje mrtvo telo položijo Mariji v naročje. Neskončno je njeno trpljenje, ko drži telo mrtvega sina.

Marija me razume. Tudi jaz sem videla mater, ki je v rokah držala svojega mrtvega otroka. Zdravniki so ji govorili, da je z njim vse v redu, da je zdrav. Toda mati je v njegovih žalostnih očeh videla njegovo počasi napredujočo bolezen. Počasi so mu tudi začele pešati moči. Zdravniki so takrat postavili diagnozo: rak. Kljub vsemu zdravniškemu znanju mu ni bilo več pomoči.

Dragi Jezus, potolaži me in odvzemi to neizmerno žalost, ki jo pestujem iz dneva v dan.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

14. postaja **JEZUSA POLOŽIJO V GROB**

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Tvoje mrtvo telo, Jezus, zavijejo v prt in ga položijo v grob. In tako je tudi prav: minljivo telo je v zemlji, neminljiva duša pa v nebesih. Nam pa je ostal križ, po katerem bomo odrešeni, da bomo tudi mi nekoč lahko odšli k nebeškemu Očetu ...

Vem, Jezus, da mora prav vsak človek nekega dne umreti. pa vendar: zakaj je morala umreti moja mama, ko sem jo najbolj potreboval? Zakaj? Odkar sem tistega deževnega dne stal ob njenem odprtem grobu, sovražim pokopališča. Ne prenesem, če kdo govori o smrti. Tako žalosten sem.

Jezus, pomagaj mi, da sprejemem to življenje in se postavim na lastne noge. Saj vem, da me imaš tako rad!

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

prirejeno po besedilu Marjane Barbarič

8 PASHA

korak 1

»GOSPOD je rekel Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: »Ta mesec naj vam bo začetek mesecev, naj vam bo prvi med meseci v letu! Govorita vsej Izraelovi skupnosti in recita: ›Deseti dan tega meseca naj si vsak priskrbi po eno jagnje za očetno hišo, po eno jagnje za hišo. Če pa je hiša premajhna za eno jagnje, naj ga vzame skupaj s svojim sosedom, ki je najbližji njegovi hiši, po številu duš; na jagnje štejte po tem, koliko more vsak pojesti! Jagnje pa naj vam bo neoporečno, eno leto star samec. Morete ga vzeti izmed ovc ali izmed koz. Hranite ga do štirinajstega dneva tega meseca! Potem naj ga vsa zbrana Izraelova skupnost proti večeru zakolje. Vzamejo naj nekaj krvi in z njo pomažejo podboja in naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli. Tisto noč naj jedo meso, pečeno na ognju, in nekvašeni kruh; z grenkimi zelišči naj ga jedo. Ne jejte od njega nič surovega, tudi ne kuhanega na vodi, marveč na ognju pečeno, skupaj z glavo, nogami in drobovjem! Ne puščajte od njega do jutra ničesar! Kar pa bi ostalo od njega do jutra, sežgite v ognju! Takole ga jejte: imejte ledja prepasana, sandale na nogah in palico v roki; jejte ga naglo! To je pasha za GOSPODA. To noč pojdem skoz egiptovsko deželo in udarim vse prvorojence v egiptovski deželi, od človeka do živine, in opravič sodbo nad vsemi egiptovskimi bogovi. Jaz sem GOSPOD.« (2 Mz 12,1–12)

KORAKI PASHALNE VEČERJE

1	NEROT	Prižiganje sveč
2	KADESH	Posvetilna molitev nad vinom - izpije se prva čaša
3	URCHATZ	Umivanje rok
4	KARPAS	Pomakanje zelišč
5	YACHATZ	Lomljenje matzah
6	MAGGID	Pripovedovanje zgodbe - izpije se druga čaša
7	RACHTZAH	Netilat Yadayim
8	MOTZI MATZAH	Uživanje matzah
9	MAROR	Zaužijemo grenka zelišča
10	KOREKH	Poje se hillel sendvič
11	SHULCHAN OREKH	Začne se jesti glavni obed
12	TZAFUN	Použije se afikoman
13	BAREKH	Blagoslov po jedi - izpije se tretja čaša
14	HALLEL	Pesem zahvale - izpije se četrta čaša
15	NIRTZAH	Zaključimo večerjo

Pashalna večerja je sestavljena iz petnajstih korakov. Izraelci so bili »izpeljani« na 15 dan meseca nisana. V 2 Mz 15 najdemo pesem, ki jo pojejo Izraelci po tem, ko jih je Bog izpeljal iz sužnosti in osrednji stolpec ima petnajst valov morja. Vhod na južno stran templja ima petnajst stopnic in petnajsti psalm je pesem stopnicam (shir hama alot). Duhovniški blagoslov ima petnajst besed in Božje ime YAH je enako petnajst v gematriji. Sedem je število stare zaveze medtem, ko je osem število nove zaveze ($7 + 8 = 15$).

Pri pashalni večerji se spiijejo štiri čaše vina s tem se spomnijo štirih obljub, ki jih je Bog dal Mojzesu:

»Zato reci Izraelovim sinovom: ›Jaz sem GOSPOD; izpeljem vas izpod tlake Egipčanov, rešim vas iz njihove sužnosti in vas osvobodim z iztegnjeno roko in z velikimi sodbami. Vzamem vas za svoje ljudstvo in bom vaš Bog in spoznali boste, da sem jaz, GOSPOD, vaš Bog; izpeljem vas izpod tlake Egipčanov.« (2 Mz 6,6–7)

- 1) »Izpeljal vas bom« (čša posvetitve)
- 2) »Rešil vas bom« (čša veselja)
- 3) »Osvobodim vas« (čša blagoslova)
- 4) »Vzamem vas za svoje ljudstvo« (čša odrešenja)

I. del pashe- PREDJED

korak 2

KADESH – »Posvetilna molitev nad vinom
–izpije se prva kupa«

Nalijejo prvo čšo z rdečim vinom- »POSVETILNA ČŠA«. Prva čša se imenuje čša posvečenja, ker pripoveduje, kako si je Bog ljudstvo odbral za svoje ljudstvo. Kadesh (kiduš) se zapoje sede.

Skupaj preberemo:

»Zato reci Izraelovim sinovom: ›Jaz sem GOSPOD; izpeljem vas izpod tlake Egipčanov, rešim vas iz njihove sužnosti in vas osvobodim z iztegnjeno roko in z velikimi sodbami. Vzamem vas za svoje ljudstvo in bom vaš Bog in spoznali boste, da sem jaz, GOSPOD, vaš Bog; izpeljem vas izpod tlake Egipčanov.«(2 Mz 6,6-7)

BLAGOSLOVNA MOLITEV NAD PRVO ČŠO:

(Poglavar nekoliko dvigne prvo čšo, ki spominja na kri jagnjeta, ki je bila v Egiptu prelita za rešenje izraelskih otrok)

»Hvaljen Gospod, naš Bog, kralj veselja, ki si ustvaril vinsko trto in nam daješ njen sad. Hvaljen bodi Ti Gospod, naš Bog, ki si nas izbral med vsemi narodi in si nas povzdignil nad vse jezike in posvetil s svojimi zapovedmi. V ljubezni do nas si nam dal trenutke veselja.«

korak 3

URCHATZ – »umivanje rok«

Poglavar družine si je umil roke. Izvor tega dejanja je v obredu očiščevanja v templju, ki je bil sestavni del judovskega duhovnega življenja.

Roke se umivajo tako, da umijem roke svojemu sosedu in on to naredi naprej.

Možno je, da je v tem delu Jezus učencem namesto rok umival noge ... (Jn 13,1–17)

korak 4

KARPAS – »pomakanje zelišč«

Na mizo se postavi predjed (hebr. KARPAS): grenka zelišča, kis, sol in omako. »Karpas« z zelenjem spominja na čas odhoda iz sužnosti-pomlad. Gospodar vzame nekaj zelenjave, jo pomoči v kis sol ali omako in pravi:

»Hvaljen bodi Gospod, naš Bog, kralj veselja, ki nam daješ sad zemlje«.

Zatem storijo enako vsi navzoči, zelišča namočijo in zmolijo molitev ...

korak 5

YACHATZ – »lomljenje opresnikov«

»Ne jej zraven nič kvašenega; sedem dni jej zraven nekvašeni kruh, kruh stiske – kajti v naglici si odšel iz egiptovske dežele –, da se boš vse dni svojega življenja spominjal dneva, ko si odšel iz egiptovske dežele.« (5 Mz 16,3)

Opresniki predstavljajo Abrahama, Izaka in Jakoba. Srednji opresnik predstavlja Izaka in ta se zlomi, ker predstavlja Izakovo daritev pokorščine očetu Abrahamu ... (ta opresnik v NZ predstavlja Jezusovo pokorščino Očetu – v vsem. Pri Hebrejcih je sredina »srce«. Ko zlomimo

srednji opresnik »matzah«m se spomnimo Božjega strtega srca ob Sinovem trpljenju na križu.)

Na mizo prinesejo opresnike. Poglavar družine vzame opresnik, ga razlomi na dva dela in ju položi na krožnik. Nato sedeč nekoliko dvigne krožnik in moli:

»Glejte, to je kruh stiske, ki so ga naši očetje jedli v Egiptu; kdorkoli je lačen, naj pride in ga je; kdorkoli čuti klic, naj pride in naj praznuje veliko noč. Letos tukaj prihodnje leto pa v izraelski deželi kot svobodni.«

II. del pashe – BESEDNO BOGOSLUŽJE

NALAGANJE JEDI NA KROŽNIK

Sedaj si vsak naloži na krožnik jedi. Vzame si kruh, jagnje, zelišča, testo, jajce (skuhano) ob krožniku pa sol in druge omake ali kis.

Nato se naliže druga čaša vina in malo vode. »ČAŠE VESELJA«, ki se izpije šele po pashalnem bogoslužju, ki sledi.

korak 6

MAGGID – »Pripovedovanje zgodbe – izpije se druga čaša«

»Ko te bo jutri tvoj sin vprašal in rekel: 'Kaj pomenijo ti predpisi, zakoni in odloki, ki vam jih je zapovedal GOSPOD, naš Bog?' tedaj reci svojemu sinu: 'Bili smo faraonovi sužnji v Egiptu, GOSPOD pa nas je z močno roko izpeljal iz Egipta. GOSPOD je v Egiptu pred našimi očmi delal velika in strašna znamenja in čudeže proti faraonu in vsej njegovi hiši. Nas pa je izpeljal od tam, da bi nas pripeljal in nam dal deželo, ki jo je s prisego obljubil našim očetom.' (5 Mz 6,20–23).

»Učite jih svoje sinove tako, da jim jih govorite, ko bivaš v svoji hiši in ko hodiš po poti, ko legaš in ko vstajaš!« (4 Mz 11,19)

V tem delu se bo v dialogu razkrila celotna zgodba odrešenja. Po postavi ni dovoljeno jesti pashe, ne da bi se prej povedala zgodba, kako jih je Bog izpeljal iz suženjstva.

Ta del posebej sestavljajo štirje deli:

- štiri vprašanja in štirje odgovori
- štirje sinovi
- zgodba odrešenja
- čaša veselja

Štiri vprašanja, ki jih sin postavi očetu, in štirje odgovori očeta sinu:

SIN: Oče zakaj je vendar današnji večer drugačen od drugih večerov?

OČE: Sin moj! »Bili smo faraonovi sužnji v Egiptu, Gospod pa nas je z močno roko popeljal iz Egipta« (5 Mz 6,21). Če bi Gospod ne izpeljal naših očetov iz Egipta, bi bili mi, naši otroci in otroci naših otrok še vedno v faraonovem suženjstvu v Egiptu. Četudi bi bili vsi modri in bi živeli po zapovedih postave, bi bila prav tako naša dolžnost zapustiti faraonovo suženjstvo; še več, kolikor bolj se trudimo za odhod iz Egipta, toliko bolj smo vredni pohvale.

SIN: Zakaj jemo to noč opresnike?

OČE: Zato, ker se testo naših očetov, ko si šli iz Egipta, ni imelo časa skvasiti; ker se je kralj kraljev, Sveti, razodel in jih v naglici osvobodil, kakor je rečeno: »Iz testa, ki so ga prinesli iz Egipta, so spekli nekvašen kruh, podpepelnike, ker ni bilo skvašeno. Ker so jih izgnali iz Egipta, se niso mogli muditi in si tudi popotnice niso pripravili« (2 Mz 12,39).

SIN: Oče, kako to, da uživamo nocoj ta grenka zelišča in zakaj jih pomočimo dvakrat?

OČE: Zaradi tega, ker so Egipčani grenili življenje našim očetom v Egiptu, kakor je pisano: »Grenili so jim življenje s trdim delom: z ilovico in opeko in vsakršnim delom na polju: vsa ta dela so jim nalagali s silo« (2 Mz 1,14). Gospodar: Vsak je dolžan, da se v vsakem času čuti kot tisti, ki je izšel iz Egipta, kakor je rečeno: »In svojemu sinu na ta dan povej in resi: To je zaradi tega, kar je Gospod storil zame, ko sem šel iz Egipta« (2 Mz 13,8). Da pa pomočimo »*karpas*« v soljeno vodo delamo zato, da se spomnimo soljenih solz premnogih sužnjev pa tudi, da se spomnimo na soljeno vodo

morja, ki smo ga prečkali. Da pa pomočimo »maror« v vodo, ki je soljena se spomnimo na sladkost upanja, ki smo ga doživeli ob misli na rešitev.

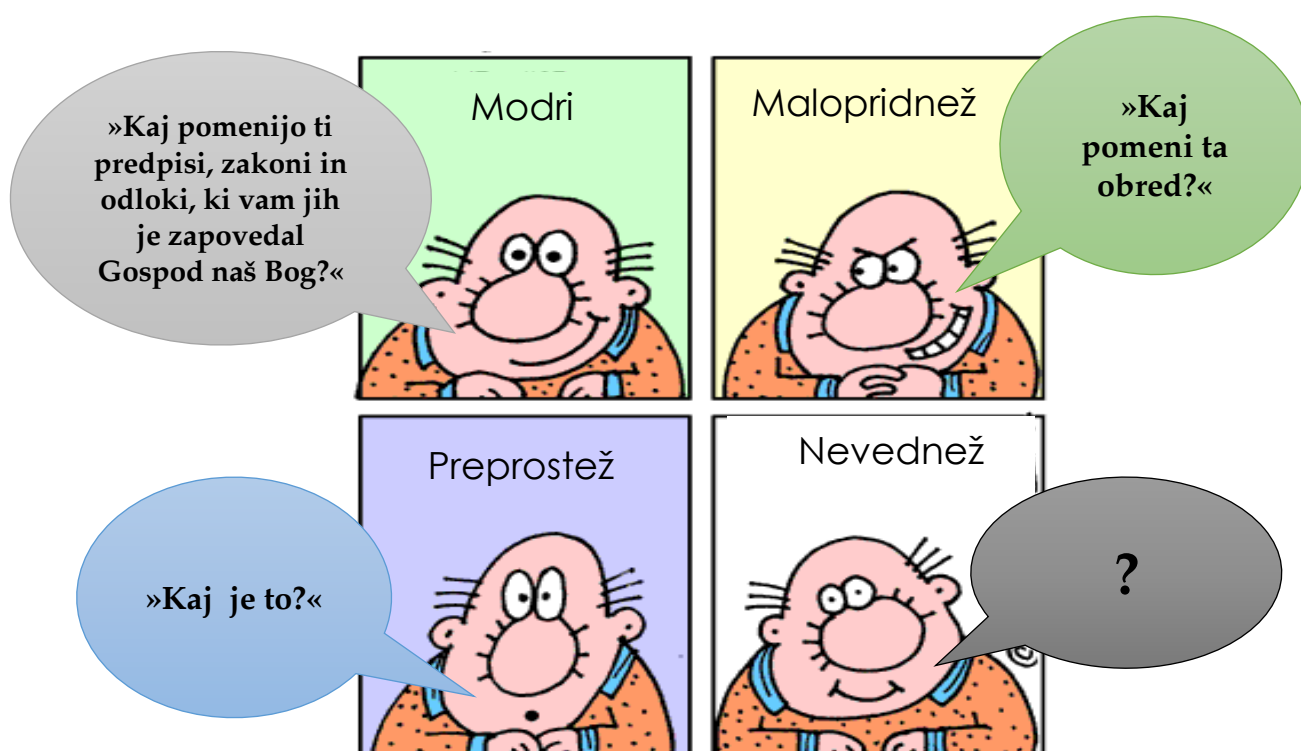
SIN: Zakaj to izrekamo ob mizi v pripravljenosti?

OČE: To počnemo v znamenje naše svobode, ker ko smo bili sužnji tega nismo moglo govoriti svobodno.

ŠTIRJE SINOVI

Tora nam štirikrat naroča, da moramo otroke učiti in jim pripovedovati, kako nas je Bog izpeljal iz Egipta. Zgodba se pripoveduje, kot da se pove štirim različnim tipom otrok (ljudi) in vsak od njih ima drugačen odnos do praznika.

- MODRI OTROK
- MALOPRIDNEŽ
- PREPROSTEŽ
- NEVEDNEŽ

MODRI SIN: »Kaj pomenijo ti predpisi, zakoni in odloki, ki vam jih je zapovedal Gospod, naš Bog?« (5 Mz 6,20).

OČE: To je zaradi velikonočnega praznovanja, spomina na odhod iz egiptovske sužnosti, in »da bo za nas pravičnost, če bomo vestno izpolnjevali vso to zapoved pred Gospodom, svojim Bogom, kakor nam je zapovedal« (5 Mz 6,25)

MALOPRIDNEŽ se roga in sprašuje: »Kaj pomeni ta obred?« (2 Mz 12,26)

OČE: Pomeni, da se sam izloči iz skupnosti in zanika temelj vere. Takšnemu reci, naj bo tiho in da je »to zaradi tega, kar je Gospod storil zame, ko sem šel iz Egipta« (2 Mz 13,8).

PREPROSTEŽ sprašuje: Kaj je to?

OČE mu odgovori: »z močno roko nas je Gospod izpeljal iz Egipta, iz hiše sužnosti« (2 Mz 13,14).

NEVEDNEŽ pa je tisti, ki ne sprašuje in ne zna niti vprašat, njemu sam začni pripovedovati, kakor je ukazano: »Tisti dan poreci svojemu sinu:

OČE: To je zaradi tega, kar je Gospod storil zame, ko sem šel iz Egipta« (2 Mz 13,8).

Preberemo skupaj: »Moj oče je bil blodeč Aramejec. Šel je v Egipt in je tam z malo ljudmi tujčeval. Tam pa je nastal iz njega velik, močan in številen narod! Toda Egipčani so hudi ravnali z nami, stiskali so nas in nam nalagali težko tlako. In vpili smo h Gospodu, Bogu naših očetov, in Gospod je slišal naš glas in videl našo bedo, težavo in stisko. Gospod nas je izpeljal iz Egipta z močno roko in z iztegnjenim laktom, z veliko strahoto, z znamenji in čudeži« (5 Mz 26,6–8)

Sledi razlaga zgodovine izvoljenega ljudstva, ki je hkrati »izpoved vere«. Gre za zgodbo potovanja iz suženjstva v svobodo, iz žalosti v veselje in iz smrti v življenje.

GOSPODAR: Moj oče je bil blodeči Aramejec. Tu gre za očaka Jakoba (Izraela), očeta dvanajsternih rodov. Beseda »blodeč« ne izraža le tega, da so bili predniki Izraelcev nomadi, temveč tudi podobo »izgubljene ovce« v puščinji ... »Izgubljena čreda je bilo moje ljudstvo, njegovi pastirji so jih zapeljali. V gore so jih zavedli, z gore na hrib so morali hoditi, pozabili so na svoje staje.«(Jer 50,6)

- Če je šel v Egipt, je gotovo to storil po Božjem ukazu.
- In tam je tujčeval: Če je tujčeval, to kaže, da se Jakob, naš oče, ni nastanil za vedno, ampak samo začasno, kakor je povedano: »Prišli smo, da bi kot tujci prebivali v tej deželi; kajti ni paše za našo drobnico, ki jo imajo tvoji služabniki, ker lakota pritiska v kanaanski deželi. Zdaj pa prosimo, da bi smeli tvoji služabniki bivati v gošenski deželi« (1 Mz 47,4).
- Bival je z malo ljudmi, kakor je rečeno: »Sedemdeset duš je bilo tvojih očetov, ko so šli v Egipt, zdaj pa te je Gospod, tvoj Bog, namnožil kakor zvezde na nebu«(5 Mz 10,22).
- Tam je nastal iz njega velik narod, kar pomeni, da se je njegov narod razlikoval od drugih.
- Ta narod je bil močan, kakor pravi: »Izraelovi sinovi pa so bili rodovitni, da jih je kar mrgolelo. Namnožili so se in postali silno močni; napolnili so deželo« (2 Mz 1,7).
- In bil je številen, kakor je rečeno: »Rast sem ti dal kakor cvetici na polju. Rastla si, postala si velika in se razvila v lepotico: prsi so se ti napele in lasje so ti zrasli. Bila pa si še naga in gola« (Ez 16,8).

Egipčani so hudo ravnali z nami, stiskali so nas ter nam nalagali težko tlako (5 Mz 26,6).

- **Egipčani pa so hudo ravnali z nami**, kar pravzaprav pomeni: »Dajte, ravnajmo modro z njim, da se neha množiti! Sicer se bo ob kaki vojni pridružilo našim sovražnikom, se bojevalo proti nam in odšlo iz dežele!« (2 Mz 1,10).
- In **stiskali so nas**, kakor je rečeno: »Postavili so jim priganjače pri tlaki, da bi jih stiskali s težkimi deli; tako so zidali za faraona skladiščni mesti Pitom in Rameses« (2 Mz 1,11).
- In so nam nalagali težko tlako, kar pomeni: »In Egipčani so nalagali Izraelovim sinovom dela s hudo silo« (2 Mz 1,13).

»In vpili smo h Gospodu, Bogu naših očetov, in Gospod je slišal naš glas in uslišal našo bedo, težavo in stisko« (5 Mz 26,7).

- **In vpili smo h Gospodu, Bogu naših očetov.** Bilo je težko in postajalo je še huje: *»Potem, ko je minilo veliko dni, je umrl egiptovski kralj. Izraelovi sinovi pa so vzdihovali zaradi tlake. Vpili so in njihov klic na pomoč se je od njihove tlake vzdignil do Boga« (2 Mz 2,23).*
- **In Gospod je slišal naš glas,** kakor je rečeno: *»Bog je slišal njihovo vzdihovanje in se spomnil svoje zaveze z Abrahamom, Izakom in Jakobom« (2 Mz 2,24).*
- **Gospod je pomagal: Ozrl se je na našo težavo** glede otrok, kakor je rečeno: *»Nato je faraon zapovedal vsemu svojemu ljudstvu in rekel: Vsakega dečka, ki se rodi, vrzite v Nil, vsako deklico pa pustite živeti!« (2 Mz 1,22).*
- **In na našo stisko:** Glede prisile na delo: *»In zdaj, glej, je prišlo vpitje Izraelovih sinov do mene in videl sem tudi, kako jih Egipčani zatirajo« (2 Mz 3,9).*

»Gospod nas je izpeljal iz Egipta z močno roko in z iztegnjenim laktom, z veliko strahoto, z znamenji in s čudeži« (5 Mz 26,8).

- **Gospod nas je izpeljal iz Egipta:** To pomeni, da nas je on sam-Sveti, brez angela ali kakšnega drugega poslanca, vodil iz Egipta, kakor je rečeno: *»To noč pojdem skoz egiptovsko deželo in udarim vse prvorojence v egiptovski deželi, od človeka do živine, in opravim sodbo nad vsemi egiptovskimi bogovi. Jaz sem GOSPOD« (2 Mz 12,12).*
- **Pot je bila oznamovana z močno roko,** ki se nanaša na kugo, kakor je rečeno: *»Prišla bo Gospodova roka nad tvojo živino na polju: nad konje, osle, kamele, govedo in drobnico, silno huda kuga« (2 Mz 9,3).*
- **Z iztegnjenim laktom,** ki se nanaša na meč, kakor je rečeno: *»Ko je David povzdignil oči, je videl Gospodovega angela stati med zemljo in nebom z golim mečem v roki, ki je bil iztegnjen proti Jeruzalemu« (1 Kr 21,16).*
- **Z veliko strahoto,** se nanaša na razodevanje božanstva, kakor je rečeno: *»Ali pa je kateri bog skušal priti in si vzeti narod iz srede kakega drugega naroda s preizkušnjami, z znamenji, s čudeži, z bojem, z močno roko, z iztegnjenim laktom in z velikimi strahotami, kakor je vse to storil za vas Gospod, vaš Bog, pred vašimi očmi v Egiptu« (5 Mz 4,34).*

- **Z znamenji:** to je palica, kakor je rečeno: »*to palico vzemi v roko, da boš z njo delal znamenja!*« (2 Mz 4,17).
- **In s čudeži:** to je kri, kakor je rečeno pri preroku Joelu: »*Dajal bom čudežna znamenja na nebu in na zemlji, kri in ogenj in stebre dima*« (Jl 3,3).

Gospodar nato »dvigne čašo veselja« in reče:

»Naša dolžnost je, da hvalimo, slavimo, obhajamo, častimo in molimo njega, ki je storil nam in našim očetom te čudovite stvari: Izpeljal nas je iz suženjstva v svobodo, iz podložnosti v rešitev, iz stiske v veselje, iz žalosti v praznovanje, iz teme v svetlobo. Zato zapojmo sedaj pred njim ALELUJO ...

Psalm 113 (112) - Bog poviša ponižane

Psalm 113 (112) sodi k slovesnemu obredju ob romarskih praznikih pashe, binkošti in ob šotorskem prazniku.

Aleluja!

Hvalite, GOSPODOVI služabniki,
hvalite ime GOSPODOVO.

Ime GOSPODOVO naj bo slavljeno
od zdaj in na veke;
od sončnega vzhoda do njegovega zahoda
naj bo hvaljeno ime GOSPODOVO.

GOSPOD je vzvišen nad vsemi narodi,
nad nebesa sega njegova slava.

Kdo je kakor GOSPOD, naš Bog,
ki ima prestol na višavi;
kakor tisti, ki gleda v nižave
v nebesih in na zemlji?

Iz prahu vzdiguje slabotnega,
iz blata potegne ubogega,
da ga posadi med kneze,
med kneze svojega ljudstva.

Nerodovitni ženi daje bivati v hiši
kot veseli materi otrok.

PSALM 114 (113) – Ko je Izrael šel iz Egipta

Psalm 114 slavi temeljne zgodovinske dogodke, ki so prispevali k temu, da je Izrael postal ljudstvo, in k utemeljitvi starozavezne vere. Pred oči ljudstva se ti dogodki vrstijo kot zgodovinska dejstva in obračajo pogled k delujočemu Bogu.

Ko je šel Izrael iz Egipta,
Jakobova hiša stran od tujega ljudstva,
je Juda postal njegovo svetišče,
Izrael njegovo gospostvo.
Morje je to videlo in zbežalo,
Jordan se je obrnil nazaj.
Gore so poskakovale kakor ovni,
hribi kakor jagnjeta.
Kaj ti je, morje, da bežiš,
Jordan, da se obračaš nazaj,
gore, da poskakujete kakor ovni,
hribi kakor jagnjeta?
Trepetaj, zemlja, pred Gospodom,
pred obličjem Jakobovega Boga,
ki skalo spreminja v ribnik,
kremen v studenec vode.

Gospodar nato dvigne čašo veselja in pravi:

»Hvaljen Gospod, naš Bog, kralje veselja, ki si rešil nas in naše očete iz Egipta in si nam dal ta večer uživati nekvašen kruh in zelišča.

Gospod, naš Bog, Bog naših očetov, daj nam prispeti v miru do prihodnjih praznikov in slovesnosti in veselo obnoviti tvoje mesto in bogoslužje. Tam bomo jedli darovane živali in velikonočna jagnjeta, katerih kri bo izlita na tvoj oltar v tvojo čast. V zahvalo ti bomo peli novo pesem, ki govori o naši svobodi in zadoščevanju: Hvaljen bodi Ti, o Gospod, rešitelj Izraela. Svobodi in zadoščevanju: hvaljen bodi Ti, o Gospod, rešitelj Izraela.

Izpijejo II. čašo –ČAŠO VESELJA

korak: 7

RACHTZAH

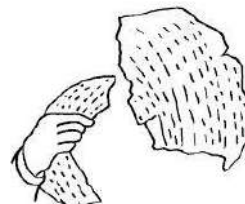
Preden se začne jesti glavna jed si ponovno umijejo roke. Pri tem molijo naslednji blagoslov:

»Hvaljen Gospod, naš Bog, kralj veselstva, ki si nas posvetil s svojimi zapovedmi in nam naročaš naj si umivamo roke.«

III. del pashe – GLAVNA JED -VEČERJA

korak: 8

MOTZI MATZAH – »glavna jed«

Jezus je s svojimi učenci obhajal pasho. Glavna jed pashalne večerje je vuu jeu velikonočnega jagnjeta in opresnikov z grenkimi zelišči, omako in vinom. Brez posebnih določil so jedli velikonočno jagnje, opresnike in grenka zelišča, ki so jih pomakali v omako in pili vino. Med glavnim delom ni bilo obredne čaše.

Sedaj se bo jedel opresni kruh »matzah«, ki predstavlja Abrahama, Izaka in Jakoba ... velike očete naše vere.

Nad opresniki se zmoli naslednja molitev:

»Hvaljen, Gospod, naš Bog, kralj sveta: po tvoji naklonjenosti nam zemlja daje kruh«

GOSPODAR: Moji ljubljeni, blagoslovimo!

VSI: Blagoslovljeno naj bo ime Gospodovo, zdaj in na veke!

GOSPODAR: Hvaljen bodi Ti, O gospod, naš Bog, kralj veselja, ki vzdržuješ ves svet s svojo dobroto, milostjo in radodarnostjo ter usmiljenjem. Vsem daješ kruha. Zaradi tvoje dobrote nam nikoli jed ni manjkala in nam nikoli ne bo na vekov veke. Zaradi tvojega velikega imena vzdržuješ in hraniš vse stvari, ki si jih ustvaril. Slavljen bodi Gospod, ki vsemu daješ rast.

Izpije se tretja čaša, čaša blagoslova in nalije se četrta čaša - »ČAŠA ODREŠENJA«.

»Izlij svojo srditost nad narode, ki te ne poznajo, nad kraljestva, ki ne kličejo tvojega imena. Zakaj požrli so Jakoba, njegov pašnik so opustošili.«

Sledi drugi del halela.

Po molitvi drugega dela HALELA se blagoslovi četrto čašo, »ČAŠO ODREŠENJA«.

PSALM 115 (113 B) - Bog in bogovi

Ne nam, GOSPOD, ne nam,
temveč svojemu imenu daj slavo
zaradi svoje dobrote, zaradi svoje zvestobe.
Zakaj bi narodi govorili:
»Kje je vendar njihov Bog?«
Naš Bog je v nebesih,
vse, kar mu ugaja, je storil.
Njihovi maliki so srebro in zlato,
delo človeških rok.
Usta imajo, pa ne govorijo,
oči imajo, pa ne vidijo,
ušesa imajo, pa ne slišijo,
nos imajo, pa ne duhajo,
svoje roke, pa ne tipajo,
svoje noge, pa ne hodijo,
glasu ne dajo iz svojega grla.
Kakor oni so tisti, ki so jih naredili,
vsak, ki zaupa vanje.
Izrael, zaupaj v GOSPODA,
on je njihova pomoč in ščit.
Hiša Aronova, zaupaj v GOSPODA,
on je njihova pomoč in ščit.
Tisti, ki se bojite GOSPODA, zaupajte v GOSPODA,
on je njihova pomoč in ščit.
GOSPOD se nas je spomnil, on bo blagoslovil,

blagoslovil bo Izraelovo hišo,
blagoslovil bo Aronovo hišo;
blagoslovil bo tiste, ki se bojijo GOSPODA,
majhne skupaj z velikimi.

Naj GOSPOD k temu dodaja za vas,
za vas in za vaše otroke.

Vi ste blagoslovljeni GOSPODU,
ki je naredil nebo in zemljo.
Nebesa so GOSPODOVA nebesa,
zemljo pa je dal človeškim sinovom.

Niso mrtvi tisti, ki hvalijo GOSPODA,
nobeden od teh, ki gredo dol v tišino.

Mi pa hočemo slaviti GOSPODA,
od zdaj in na veke. Aleluja!

GOSPODAR: Hvaljen, Gospod, Naš Bog, kralj vesoljstva, za vinsko trto, njen sad, sadove polja, zelene dobrine, darove zemlje. Dal si jih našim očetom v dediščino, da bi uživali njih sadove. Usmili se Gospod, naš Bog, Izraela, svojega naroda in svojega mesta Jeruzalema, Siona, bivališča tvoje slave, ter oltarja tvojega svetišča. Daj nam, da se vanj vrnemo in ga pozidamo in razveseli nas v njem, da bomo jedli od njegovih sadov in se nasitili njegovih dobrot, da to bomo v svetosti in čistega srca slavili. Razveseli nas na ta dan opresnikov, saj si ti Gospod dober in dobrotljiv do vseh. Zahvaljujemo se ti za zemljo in za sadove trte. Hvaljen Gospod, naš Bog, za zemljo, za vinsko trto in sad vinske trte.

Po tem blagoslovu so izpili »časo odrešenja«. S tem je bil obredni del končan.

9 SINODA Z MLADIMI

♪ PESEM (*Pričeval ljubezen bom*) ♪

Vsi odtenki mavrice, vsi glasovi, kar jih je.
Vsake sanje, ki prav drzno, drzno iščejo izvor ljubezni le.
Vsaka črka vsake zgodbe, vsaka zvezda iz neba,
vsak kotiček tega stvarstva ljubezni priča je.

Kakor dolgo bom živel, pričeval ljubezen bom,
Priča zanjo bom v tišini, ko beseda ni dovolj.
Z vsakim dihom, ki ga imam, hvalo bom gospodu dal,
Kakor dolgo bom živel, pričeval ljubezen bom.

Gore, hribi in doline, reke, morje, jezera.
Vsaka dlan, ki sega k tebi, k tebi, da svoj mir bi ti ponudila.
Vsako skromno, dobro delo, vsak korak, ki vodi me,
Vsako upanje v srcu ljubezni priča je.

Skupaj zmolimo molitev za blagoslov sinode. Molitev je na kartončkih.

Pred Teboj smo, Sveti Duh,
ko smo zbrani v Tvojem imenu.
Samo ti nas vodi, bodi doma v naših srcih;
pokaži nam pot, po kateri naj gremo,
in kako naj hodimo po njej.
Šibki smo in grešni; ne dopusti, da bi širili nered.
Ne dopusti, da bi nas nevednost vodila po napačni poti
ali da bi pristranskost vplivala na naša dejanja.
Daj, da v Tebi najdemo svojo edinost, da bomo lahko
skupaj hodili večnemu življenju naproti in se ne bomo
oddaljili od poti resnice in od pravičnosti.
Vse to prosimo Tebe, ki deluješ na vsakem kraju
in v vsakem času,
v občestvu z Očetom in Sinom na vekov veke. Amen.

Po vlogah preberemo Božjo besedo, v kateri je predstavljena velika vloga mladega človeka

BOŽJA BESEDA: Jožef razlaga Faraonu sanje (1 Mz 41,17–36)

Povezovalc: Faraon je dal poklicati Jožefa. Hitro so ga pripeljali iz ječe. Obril se je, se preoblekel in prišel k faraonu. In faraon je rekel Jožefu:

Faraon: *»Imel sem sanje in ni ga, ki bi mi jih razložil. Slišal pa sem o tebi, da kadar slišiš sanje, jih tudi razložiš.«*

Povezovalc: Jožef mu je odgovoril in rekel:

Jožef: *»Ne jaz, Bog bo odgovoril faraonu, kar mu je v blagor.«*

Povezovalc: Potem je faraon govoril Jožefu:

Faraon: *»V svojih sanjah, glej, sem stal na bregu Nila. In glej, iz Nila je stopilo sedem rejenih in lepih krav in se paslo v ločju. In glej, za njimi je stopilo iz Nila še sedem drugih, zelo mršavih, zelo grdih in kilavih krav. V vsej egiptovski deželi nisem videl tako grdih krav. In te kilave in grde krave so požrle sedem rejenih krav. Tako so jih požrle, a se jim ni poznalo, da bi jim prišle v trebuh; videti so bile grde kakor prej. Nato sem se prebudil. In spet sem videl v sanjah: glej, sedem polnih in lepih klasov je rastlo na enem stebelu. In glej, za njimi je poganjalo sedem drugih, suhih, drobnih, ki jih je osmodil vzhodni veter. In drobni klasi so pogoltnili sedem lepih klasov. To sem povedal čarovnikom, a ni bilo nobenega, ki bi mi znal to razložiti.«*

Povezovalc: Jožef je tedaj rekel faraonu:

Jožef: *»Faraonove sanje so le ene. Bog je faraonu naznanil, kaj hoče storiti. Sedem lepih krav je sedem let in sedem lepih klasov je sedem let; sanje so le ene. Sedem mršavih in grdih krav, ki so stopale za njimi, je sedem let, in sedem drobnih klasov, ki jih je osmodil vzhodni veter, je sedem let lakote. To je tisto, kar sem rekel faraonu: Bog je faraonu pokazal, kaj hoče storiti. Prišlo bo sedem let velikega obilja po vsej egiptovski deželi. Za njimi pa nastopi sedem let lakote in pozabljeno bo vse obilje v egiptovski deželi in lakota bo izčrpala deželo. Deželi se obilje ne bo poznalo zaradi lakote, ki bo prišla potem; kajti zelo bo pritiskala. Da so se sanje faraonu ponovile, pomeni, da je to Bog trdno sklenil in bo to prav kmalu tudi storil. Torej naj faraon zdaj poskrbi za razumnega in modrega moža in naj ga postavi nad egiptovsko deželo. Postavi naj oskrbnike po deželi, da bodo v sedmih*

letih obilja pobirali petino v egiptovski deželi. Naj zberejo ves živež teh dobrih let, ki pridejo, in naj spravijo žito pod faraonovo oblastjo kot živež po mestih in ga shranijo. Ta živež bo zaloga za deželo za sedem let lakote, ki bo vladala v egiptovski deželi. Tako dežela zaradi lakote ne bo propadla.»

V prebranem vidimo, kako pomembna je vloga mladega človeka. Po mladem Jožefu govori Bog in razlaga prihodnje reči. Vaša beseda v procesu sinode je nenadomestljiva, dragi mladi. Nujno je, da slišimo vaš glas. Zato ste v tem procesu kakor Jožef, glas prihodnosti. Sveti Peter v eni od prvih binškošnih pridig pravi, da mladi gledajo v videnjih, stari sanjajo sanje (Apd 2,17). S tem je Peter mislil na to, da starejši gledajo nazaj in mladi gledajo naprej. Ravno gledanje naprej je vaša preroškost. Cerkev potrebuje vašo preroškost, zato potrebujemo vaš glas. Bodite iskreni in povejte, kakšna naj bi bila po vašem mnenju Jezusova Cerkev, kaj je potrebno spremeniti in kaj lahko naredimo.

Sedaj bomo šli v krogu in si povedali, kaj nam od slišane ostaja. Lahko še enkrat preberete besedilo in si kaj podčrtate. Potem v krogu poveste stavek ali besedo, ki vas je najbolj nagovorila.

Po uvodu (oranžen okvirček), ki ga naredi voditelj sinodalnega srečanja, sledi delitev v dvojice. Način razdelitve v dvojice izberete sami.

Bodimo pozorni na to, da se pri pogovoru učimo poslušati sogovornika. Pomeni, da ne zapisujem svojih misli, ampak zapišem to, kar je povedal sogovornik.

- 1. Prvi pogovor bo potekal 10 minut. Pogovarjali se boste o lepih trenutkih, ki so vam ostali v spominu in so povezani s Cerkvijo. Vsak pove vsaj tri lepe trenutke, izkušnja naj bo pozitivna. V kvadrat opišem tri lepe trenutke, ki jih bo navedel moj sogovornik v pogovoru. Nato govorim jaz in sogovornik zapiše tri lepe trenutke, ki jih bom navedel.*

Prva lepa izkušnja	Druga lepa izkušnja	Tretja lepa izkušnja

2. Pri tem pogovoru se bomo spraševali o tem, kaj po našem mnenju najdemo v Cerkvi (mišljena je Cerkev kot ustanova in ne zgolj stavba). Tudi tukaj v tabeli označujemo odgovore sogovornika in ne naših. Po vrsti mu beremo trditve in pri tem označujemo njegove odgovore. V primeru, da sogovornik odgovori **pritrdilno**, to označimo z znakom **+**; če odgovori, da nečesa **ne najdemo** v Cerkvi, pa z znakom **-**. V kolikor sogovornik izraza **ne pozna**, ga ne razume ali ni prepričan, ga označite z **x**.

Vprašanje, ki si ga postavljamo je: **Kaj po vašem mnenju najdemo in česa ne najdemo v Cerkvi?**

	+ / - / x
SVETNIKI	
INKVIZICIJA	
DENAR – BOGASTVA	
SKRB ZA UBOGE	
POKVARJENI DUHOVNIKI	
MUČENCI	
PREGANJANI KRISTJANI	
PEDOFILI	
KRISTUSA	
HOMOFOBIA	
VESELJE	
EVHARISTIJA	
PAPEŽ	
PONIŽEVANJE ŽENSK	
KRIŽARSKE VOJNE	
ZAKRAMENTI	
VEČNO ŽIVLJENJE	
SVETOST	
BOŽJE LJUDSTVO	
MOLITEV	
ANTISEMITIZEM	
PRIJETNI LJUDJE	
SKRB ZA MLADE	
VZGOJITELJI ŽIVLJENJA	
ORATORII	
SMEH	
NASPROTOVANJE EVTANAZIJI	
SKUPNOST VERUJOČIH	
BOJEVNIKI ZA ŽIVLJENJE	
STROGOST	
CELIBAT – NEPOROČENOST	
ČUDEŽI	

LEGENDA:

+ najdemo v Cerkvi

- ne najdemo v Cerkvi

x izraza ne poznam/ ne razumem

MISIJONARJI	
ČUDAKI	
UMETNOST	
MIROLJUBI	
ZNANSTVENIKI	
VELEPOSESTNIKI	
UPANJE	
ZNAMENJA BOGA	
SVETO PISMO	
NASPROTNIKI SPLAVA	
GREŠNIKI	

Sogovorniku preberete izjave, pri katerih ste po njegovih odgovorih označili, da jih ne najdemo v Cerкви (torej ste zapisali -). Sogovornika prosite, da izbere tri izmed teh trditev in jih kratko obrazloži/utemelji (npr.: V Cerкви ne najdemo svetosti, ker ...). Njegove izjave zapišete.

Negativna trditev	Negativna trditev	Negativna trditev

3. **Kakšna bo Cerkev jutrišnjega dne?** *Nekaj trenutkov razmišljamo, kakšno Cerkev si želimo. Tri odgovore sogovornika zapišem v spodnje kvadrate.*

--	--	--

4. INTERVJU

Smo v letu 2035. *Sogovorniku kot novinar postavim spodnja vprašanja in njegove odgovore vpišem v oblačke.*

1. Kaj se je po vašem mnenju v Cerkvi spremenilo od leta 2022?
2. Katere spremembe ste najbolj veseli?
3. V kateri od teh sprememb ste aktivno sodelovali?

Kaj se je po vašem mnenju v Cerkvi spremenilo od leta 2022?

Katere spremembe ste najbolj veseli?

V kateri od teh sprememb ste aktivno sodelovali?

Hvala za vaš čas.

Podelitev vsebine intervjuja

Preden srečanje zaključimo se zberemo v krogu in vsak iz lista prebere odgovore, ki jih je zapisal v oblaček pri intervjuju.

V drugem krogu pa povem katere izjave bi bil najbolj vesel, če bi se uresničila.

Kratek povzetek srečanja (vsak piše zase):

– Kako sem se počutil?

– Je bilo težko poslušati?

– Kaj je bilo najtežje?

– Katera misel, ki jo je povedal sogovornik, me je najbolj presenetila?

NAVODILA:

Pričujoči predlog srečanja je v skladu z načrtom sinode namenjen pripravnikom na birmo in mladim.

Voditelj sinodalnega procesa (katehist/katehistinja ali voditelj mladinske skupine) pošlje poročilo, narejeno na podlagi intervjuja, ki ga najdemo pod točko 4. Zaželeno je, da poročilo vsebuje tudi izsledke prejšnjih točk (1 in 2). Voditelj pošlje poročilo **do zadnjega aprila 2022** na **sinoda@rkc.si**. Prispevek vaših mladih bomo upoštevali pri končnem poročilu.

10 POSLANICA PAPEŽA FRANČIŠKA ZA 36. DAN MLADIH

»Vstani! Postavljam te za pričo tega, kar si videl.«

V ponedeljek, 27. septembra 2021, je izšla poslanica papeža Frančiška za 36. svetovni dan mladih, ki smo ga lani obhajali na škofijski ravni, 21. novembra 2021, na slovesni praznik Kristusa, Kralja vesoljstva. Tokrat je potekal pod geslom »Vstani! Postavljam te za pričo tega, kar si videl« (prim. Apd 26,16).

Dragi mladi!

Rad bi vas še enkrat prijel za roko, da bi skupaj nadaljevali duhovno romanje, ki nas vodi proti Svetovnemu dnevu mladih v Lizboni 2023. Lani, tik pred razširjenjem epidemije, sem podpisal sporočilo, katerega tema je bila »Mladenič, rečem ti, vstani« (prim. Lk 7,14). Gospod nas je v svoji previdnosti že hotel pripraviti na težak izziv, ki smo ga kmalu doživeli.

Po vsem svetu so se morali spoprijeti s trpljenjem zaradi izgube tolikih dragih ljudi in zaradi socialne izolacije. Izredne zdravstvene razmere so tudi vam, mladi – ki ste po naravi usmerjeni navzven – preprečile, da bi šli v šolo, na univerzo, na delo, srečat drug drugega ... Znašli ste se v težkih razmerah, ki jih niste bili vajeni obvladovati. Tisti, ki so bili manj pripravljeni in brez podpore, so se čutili izgubljeni. V številnih primerih so se pojavile družinske težave, pa tudi brezposelnost, depresija, osamljenost in zasvojenosti. Da ne govorimo o nakopičenem stresu, o napetostih in izbruhih jeze, o povečanju nasilja.

Bogu hvala pa to ni edina plat medalje. Če nam je preizkušnja pokazala našo krhkost, je pokazala tudi naše kreposti, med katerimi je pripravljenost za solidarnost. V vseh koncih sveta smo videli številne ljudi, med katerimi veliko mladih, ki se borijo za življenje, sejejo upanje, branijo svobodo in pravičnost, ki so tvorci miru in graditelji mostov. Ko pade mlad človek, v nekem smislu pade človeštvo. Res pa je tudi, da ko se dvigne mlad človek, je kot bi se ponovno dvignil ves svet. Dragi mladi, kakšne možnosti so v vaših rokah! Kakšno moč nosite v svojih srcih!

Tako Bog danes še enkrat pravi vsakemu izmed vas: »Vstani!« Iz vsega srca upam, da nam bo to sporočilo pomagalo, da se bomo pripravili na

nove čase, na novo stran v zgodovini človeštva. A brez vas, dragi mladi, ni mogoče začeti znova. Da bi si svet opomogel, potrebuje vašo moč, vaše navdušenje, vašo zavzetost. V tem smislu bi skupaj z vami rad premišljeval o odlomku iz Apostolskih del, v katerem Jezus reče Pavlu: »Vstani! Postavljam te za pričo tega, kar si videl« (prim. Apd 26,16).

Pavel priča pred kraljem

Vrstica, pri kateri se navdihuje tema Svetovnega dneva mladih 2021, je vzeta iz Pavlovega pričevanja pred kraljem Agripo, medtem ko je v zaporu. On, ki je bil nekdanj sovražnik in preganjalec kristjanov, je sedaj sojen ravno zaradi svoje vere v Kristusa. Po približno petindvajsetih letih apostol pripoveduje svojo zgodbo in temeljni prizor svojega srečanja s Kristusom. Pavel prizna, da je v preteklosti preganjal kristjane, dokler nekega dne, ko je šel v Damask, da bi nekatere aretiral, njega in njegovih tovarišev ni ovila luč, »svetlejša od sončne svetlobe« (prim. Apd 26,13), samo on pa je slišal »glas«: Spregovoril mu je Jezus in ga poklical po imenu.

»Savel, Savel!«

Skupaj se poglobimo v ta dogodek. Ko ga je Gospod poklical po imenu, je Savlu dal razumeti, da ga osebno pozna. Kot bi mu rekel: »Vem, kdo si, vem, kaj nameravaš, kljub temu govorim prav s teboj.« Pokliče ga dvakrat, v znamenje posebne in zelo pomembne poklicanosti, kot je to storil z Mojzesom (prim. 2 Mz 3,4) in s Samuelom (prim. 1 Sam 3,10). Pavel, ki je padel na tla, je spoznal, da je priča Božji manifestaciji, močnemu razodetju, ki ga pretrese, vendar ga ne uniči, pač pa ga kliče po imenu.

Dejansko samo osebno, ne anonimno srečanje s Kristusom spremeni življenje. Jezus pokaže, da dobro pozna Savla, da ga »pozna od znotraj«. Čeprav je Savel preganjalec, čeprav je v njegovem srcu sovraštvo do kristjanov, Jezus ve, da je to posledica nevednosti in želi v njem pokazati svoje usmiljenje. Prav ta milost, ta nezaslužena in brezpogojna ljubezen bo tista luč, ki bo korenito spremenila Savlovo življenje.

»Kdo si, Gospod?«

Spričo te skrivnostne navzočnosti, ki ga kliče po imenu, Savel vpraša: »Kdo si, Gospod!« (Apd 26,15). To vprašanje je skrajno pomembno in v življenju ga moramo vsi prej ali slej postaviti. Ni dovolj, da smo druge slišali govoriti o Kristusu, nujno je, da osebno govorimo z njim. V bistvu to pomeni moliti. Gre za neposredno govorjenje z Jezusom, pa čeprav so naša srca še vedno v neredu, misli polne dvomov ali celo prezira do Kristusa in kristjanov. Želim si, da bi vsak mlad človek v globini svojega srca prišel do tega, da bi postavil to vprašanje: »Kdo si, Gospod?« Ne moremo domnevati, da tudi v dobi interneta vsi poznajo Jezusa. Vprašanje, ki ga številni ljudje naslavljajo na Jezusa in na Cerkev, je ravno to: »Kdo si?« V vsej pripovedi o poklicu sv. Pavla, on spregovori le enkrat. In na njegovo vprašanje Gospod takoj odgovori: »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš« (prav tam).

»Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš!«

S tem odgovorom Gospod Jezus Savlu razodene veliko skrivnost: da se istoveti s Cerkvijo, s kristjani. Do tedaj Savel ni videl nič Kristusovega, razen vernikov, ki jih zapiral v ječe (prim. Apd 26,10) in sam glasoval za njihovo smrtno obsodbo (prav tam). Videl je, kako so kristjani na zlo odgovarjali z dobrim, na sovraštvo z ljubeznijo, ko so sprejemali krivice, nasilje, obrekovanje in preganjanje, ki so jih pretrpeli zaradi Kristusovega imena. Če torej dobro pogledamo, je Savel na neki način – ne da bi to vedel – srečal Kristusa: srečal ga je v kristjanih!

Kolikokrat smo slišali reči: »Jezus da, Cerkev ne«, kot bi eden lahko bil alternativa drugi. Ne moremo poznati Jezusa, če ne poznamo Cerkve. Jezusa lahko spoznamo samo po bratih in sestrh njegove skupnosti. Ne moremo se v polnosti imenovati kristjani, če ne živimo cerkvenostne razsežnosti vere.

»Teško ti je, da se upiraš ostnu«

S temi besedami je Gospod nagovoril Savla, ko je padel na tla. A kot bi že dolgo na skrivnosten način govoril z njim, ga skušal pritegniti k sebi, Savel pa se je upiral. Isto blago »grajo« Gospod nameni vsakemu mlademu človeku, ki se oddaljuje: »Doklej boš bežal pred mano? Zakaj ne slišiš, da te kličem? Čakam na tvojo vrnitev.« Kakor prerok Jeremija tudi

mi včasih rečemo: »Ne bom več mislil nanj« (Jer 20,9). A v srcu slehernega je kakor goreč ogenj: tudi če ga hočemo zadržati, nam ne uspe, ker je močnejši od nas.

Gospod izbere nekoga, ki ga celo preganja, ki je do njega in do njegovih povsem sovražen. Vendar ni človeka, ki bi bil za Boga nepopravljiv. Z osebnim srečanjem z njim je vedno mogoče ponovno začeti. Noben mlad človek ni zunaj dosega milosti in Božjega usmiljenja. Za nikogar ne moremo reči: predaleč je ... prepozno je... Koliko mladih strastno nasprotuje in gre proti toku, v srcu pa skrivajo potrebo po zavzetosti, da bi ljubili na vso moč, da bi se poistovetili s poslanstvom! Jezus v mladem Savlu vidi ravno to.

Prepoznati svojo slepoto

Lahko si predstavljamo, da je bil pred srečanjem s Kristusom, Savel v nekem smislu »poln sebe«, da se je imel za »velikega« zaradi svoje moralne popolnosti, zaradi svoje gorečnosti, zaradi svojega izvora, zaradi svoje kulture. Vsekakor je bil prepričan, da ima prav. Ko pa se mu je Gospod razodel, ga je »vrglo na tla« in je oslepel. Nenadoma je ugotovil, da ne more videti, ne samo telesno, ampak tudi duhovno. Njegove gotovosti se majejo. V duši čuti, da je bilo tisto, kar ga je gnalo s tolikšno strastnostjo – gorečnost za odstranitev kristjanov – popolnoma zgrešeno. Zavedel se je, da ni absolutni nosilec resnice, temveč da je zelo daleč od nje. Skupaj z njegovo gotovostjo je padla tudi njegova »veličina«. Nenadoma je postal izgubljen, krhek, »majhen«.

Ta ponižnost – zavedanje lastne omejenosti – je temeljna! Kdor misli, da ve vse o sebi, o drugih in celo o verskih resnicah, bo s težavo srečal Kristusa. Ko je Savel oslepel, je izgubil svoje oporne točke. Ostal je sam, v temi; jasna sta mu samo svetloba, ki jo je videl, in glas, ki ga je slišal. Kakšno protislovje: ravno takrat, ko človek spozna, da je slep, začne videti!

Po preblisku na poti v Damask, se bo Savel raje imenoval Pavel, kar pomeni »majhen«. Ne gre za *nickname* ali za »umetniško ime« - danes tako v rabi tudi med navadnimi ljudmi: ob srečanju s Kristusom se je v resnici počutil tako, ko je podrl zid, ki mu je preprečeval, da bi se resnično

spoznal. Sam o sebi pravi: »Jaz sem namreč najmanjši izmed apostolov in nisem vreden, da bi se imenoval apostol, ker sem preganjal Božjo Cerkev (1 Kor 15,9).

Sveta Terezija iz Lisieuxa je skupaj z drugimi svetniki rada ponavljala, da je ponižnost resnica. Danes naše dneve začinijo številne »zgodbe«, zlasti na družbenih omrežjih, ki so pogosto umetno zasnovane z veliko opreme, s kamerami, z različnimi ozadji. Vedno bolj se iščejo odrske luči, ki so izurjeno usmerjene, da lahko »prijateljem« in »sledilcem« pokažemo podobo sebe, ki včasih ne odraža lastne resnice. Kristus, opoldanska luč, prihaja, da nas razsvetli, da nam vrne našo pristnost, ko nas osvobodi vseh mask. Jasno nam pokaže, kaj smo, ker nas ljubi takšne, kakršni smo.

Spremeniti pogled

Pavlovo spreobrnjenje ni povratek nazaj, ampak pomeni popolnoma nov pogled. Dejansko gre naprej proti Damasku, vendar ni več isti, kot prej, je drugačen človek (prim. Apd 22,10). V vsakdanjem življenju se lahko spreobrnemo in prenovimo ter počnemo stvari, ki jih običajno počnemo, vendar s spremenjenim srcem in z drugačno motivacijo. V tem primeru Jezus izrecno zahteva od Pavla, da gre v Damask, kamor se je bil namenil. Pavel uboga, vendar so se tokrat nameni in vidiki njegovega potovanja korenito spremenili. Odslej bo resničnost gledal z drugačnimi očmi. Prej so bile to oči preganjalca, odslej bodo to oči pričevalca. V Damasku ga Ananija krsti in ga uvede v krščansko skupnost. V tišini in molitvi bo Pavel poglobil svoje doživetje in novo identiteto, ki mu jo je podaril Gospod Jezus.

Ne zapravljajmo moči in zavzetosti mladih

Pavlovo stališče pred srečanjem z vstalim Jezusom nam ni zelo tuje. Ta moč in ta strast živita tudi v vaših srcih, dragi mladi! A če vam tema v vas in okoli vas preprečuje, da bi pravilno videli, tvegate, da se boste izgubili v nesmiselnih bitkah in celo da postanete nasilni. Žal boste prve žrtve vi sami in tisti, ki so vam najbolj blizu. Obstaja tudi nevarnost, da se bojujemo za zadeve, ki v začetku branijo resnične vrednote, ki pa s pretiravanjem postanejo uničujoče ideologije. Koliko mladih danes zaradi svojih političnih ali verskih prepričanj postane orodje nasilja in uničenja v

življenju mnogih! Nekateri digitalni domorodci v virtualnem okolju in na socialnih omrežjih najdejo nova bojišča in se brez očitkov vesti zatekajo k *fake news* za širjenje strupov in rušenje svojih nasprotnikov. Ko Gospod vdre v Pavlovo življenje, ne izniči njegove osebnosti, ne prekliče njegove gorečnosti in zavzetosti, ampak da rodovitnost tem njegovim darovom, da bi iz njega naredil velikega oznanjevalca evangelija do konca sveta.

Apostol poganov

Pavel je kasneje znan kot "apostol poganov": on, ki je bi farizej in tenkočuten spolnjevalec postave! Še drugo protislovje: Gospod zaupa prav tistemu, ki ga je preganjal. Tako kot Pavel lahko vsak izmed nas v globini srca sliši glas, ki mu pravi: "Zaupam vate. Poznam tvojo zgodbo in jo skupaj s teboj jemljem v svoje roke. Čeprav si bil pogosto proti meni, te izvolim in te napravim za svojo pričo." Božja logika lahko iz najhujšega preganjalca naredi velikega pričevalca. Kristusov učenec je poklican, da je "luč sveta" (Mt 5,14). Pavel mora pričevati o tem, kar je videl, vendar je sedaj slep. Pred novim protislovjem smo! Vendar se bo Pavel ravno preko tega svojega osebnega izkustva lahko prepoznal v tistih, h katerim ga Gospod pošilja. Postavljen je namreč, "da jim odpreš oči, da bi se odvrnili od temè k luči" (Apd 26,18).

"Vstani in pričuj!"

Ko sprejmemo novo življenje, ki nam je dano v krstu, od Gospoda prejmemo tudi poslanstvo: "Moja priča boš!" Gre za poslanstvo, ki se mu je treba posvetiti, ki spremeni življenje.

Danes je Kristusovo povabilo Pavlu namenjeno vsakomur izmed vas, mladi: Vstani! Ne morete ostati na tleh in se "smiliti samim sebi"; čaka vas poslanstvo! Tudi ti si lahko priča del, ki jih je Jezus začel uresničevati v tebi. Zato ti v Kristusovem imenu pravim:

- Vstani in pričuj o svoji izkušnji slepca, ki je srečal svetlobo, ki je videl Božjo dobroto in lepoto v samem sebi, v drugih in v občestvu Cerkve, ki premaga vsako osamljenost.
- Vstani in pričuj o ljubezni in spoštovanju, ki ga lahko vzpostavimo v človeških odnosih, v družinskem življenju, v dialogu med starši in otroki, med mladimi in starimi.

- Vstani in brani družbeno pravičnost, resnico in pravšnjost, človekove pravice, preganjane, uboge in ranljive, tiste, ki v družbi nimajo glasu, migrante.
- Vstani in pričaj za nov pogled, ki ti omogoča videti stvarstvo z očmi, polnimi čudenja, ti omogoča prepoznati zemljo kot naš skupni dom in ti da pogum, da braniš celostno ekologijo.
- Vstani in pričaj, da se lahko neuspešna bivanja obnovijo, da osebe, ki so mrtve v duhu, lahko vstanejo, da zaslužnjeni lahko postanejo svobodni, da srca, ki jih stiska žalost, najdejo upanje.
- Vstani in z veseljem pričuj, da Kristus živi! Razširjaj njegovo sporočilo ljubezni in odrešenja med svoje sovrstnike, v šoli, na univerzi, pri delu, v digitalnem svetu, povsod.

Gospod, Cerkev in papež zaupajo v vas in vas postavljajo za priče mnogim drugim mladim, ki jih srečujete na “poteh Damaska” našega časa. Ne pozabite: “Če je kdo zares izkusil odrešilno Božjo ljubezen, ne potrebuje veliko pripravljalnega časa, da bi se odpravil oznanjat. Ne more čakati, da mu bodo dodelili veliko pouka ali dali dolga navodila. Vsak kristjan je misijonar toliko, kolikor se je srečal z Božjo ljubeznijo v Jezusu Kristusu.” (Apostolska spodbuda *Veselje evangelija*, 120).

Vstanite in obhajajte Svetovni dan mladih v krajevnih Cerkvah!

Vse vas, mladi sveta, ponovno vabim, da se udeležite tega duhovnega romanja, ki nas bo pripeljalo do obhajanja Svetovnega dneva mladih v Lizboni leta 2023. Naslednje srečanje pa je v vaših krajevnih Cerkvah, v različnih škofijah in eparhijah sveta, kjer se bo na praznik Kristusa Kralja – na krajevni ravni – obhajal Svetovni dan mladih 2021.

Upam, da bomo lahko vsi živeli te stopnje kot pravi romarji in ne kot “verski turisti”! Odprimo se presenečenjem Boga, ki želi, da bi njegova luč zasijala nad našo potjo. Odprimo se poslušanju njegovega glasu tudi preko naših bratov in sester. Tako bomo drug drugemu pomagali, da bomo skupaj vstali in bomo v tem našem zahtevnem zgodovinskem trenutku postali preroki novih časov, polni upanja! Sveta Devica Marija, prosi za nas.

Rim, sv. Janez v Lateranu, 14. septembra 2021, na praznika povišanja sv. Križa,

Frančišek

11 ROMANJE V SRBIJO

ARITOURS
Z VARNOSTNO IN ZA VARNOST

Škofijski odbor za mladino in Aritours

ARITOURS
Z VARNOSTNO IN ZA VARNOST

vas vabita na romanje v **SRBIJO**

BEOGRAD, AVALA, SMEDEREVO in VIMINACIUM

26. do 29. oktober 2022

1. dan: Slovenija – Beograd

Odhod avtobusa iz dogovorjenih krajev v zgodnjih jutranjih urah, vožnja na Hrvaško mimo Zagreba do hrvaško-srbske meje in naprej do BEOGRADA. Ob prihodu v srbsko prestolnico, eno najstarejših evropskih mest z bogato zgodovinsko preteklostjo, naredimo krožni ogled glavnih mestnih znamenitosti: največja pravoslavna cerkev sv. Sava, zvezni parlament, trg Republike, Narodno gledališče, Narodni muzej, ... Nato se sprehodimo do Terazij ter po vedno živahni Knez Mihajlovi ulici, kjer začutimo utrip sodobnega Beograda do Kalemegdana, parka s trdnjavo na robu starega mesta, ki leži na sotočju Save in Donave. Naše romanje bo tokrat obarvano ekumensko, tako bomo v Saborni pravoslavni cerkvi priča pravoslavnemu bogoslužju. Vožnja do hotela, večerja in nočitev.

2. dan: Beograd

Zajtrk. Zapeljemo se do nadškofijskega dvorca in stolnice, kjer imamo mašo in ogled lepih mozaikov v kapeli škofijskega dvorca, delo p. Marka Ivana Rupnika. V kolikor bo mogoče, se nam pri maši pridruži tudi

nadškof in metropolit mons. Stanislav Hočevar. Prosto za samostojni potep po središču Beograda ter prosti čas za kosilo. Popoldan nadaljujemo z ogledom stadiona nogometnega kluba Crvena zvezda, poznanega kot beograjska Marakana. Za konec dneva si privoščimo večerjo ob starogradskih pesmih v znanem boemskem delu Beograda na Skadarliji ali na katerem od splavov na reki Donavi. Vrnitev v hotel in nočitev.

3. dan: Beograd – Avala – Smederevo – Vinacium – Beograd

Zajtrk. Dan začnemo v Plečnikovi cerkvi sv. Antona Padovanskega. Po maši se zapeljemo na AVALO, hrib nad Beogradom, kjer stoji spomenik priznanega kiparja Ivana Meštrovića v spomin padlim vojakom iz I. svetovne vojne. Pot nadaljujemo v SMEDEREVO, zgodovinsko mesto ob Donavi, ki je zraslo na ostankih starega rimskega naselja. Po vzoru Carigrada je despot Juraj Branković v 15. stol. dal zgraditi današnji simbol mesta – mogočno trdnjavo s pogledom na Donavo, ki sodi med najbolj ohranjene evropske utrdbe tega časa. Ogled trdnjave ter sprehod po starem mestnem jedru. Prosto za kosilo. Popoldne se mimo Požarevca odpeljemo do ostankov rimskega mesta VIMINACIUM, imenovanega tudi balkanski Pompeji. Ogled izredno zanimivega arheološkega parka rimskega mesta in vojaškega tabora. V sklopu arheološkega parka deluje tudi adrenalinski pustolovski park, kjer se lahko, kot nekoč rimski legionarji, preizkusite na poligonu s preprekami ali pa varno pripeti premagate višinski adrenalinski park z zipline (doplačilo). V slogu rimskega vojaškega tabora je zgrajena tudi restavracija s hotelom, kjer si lahko privoščite jedi pripravljene po receptih iz rimskih časov. Posebna zanimivost muzeja pa je tudi okostje mamuta, ki je tu okrog hodil pred najmanj 400.000 leti. Polni novih doživetij se odpravimo nazaj v Beograd. Večerja in nočitev v hotelu.

4. dan: Beograd – Đakovo – Slovenija

Po zajtrku se znova podamo v center Beograda, kjer obiščemo znanstveni muzej Nikole Tesle, elektroinženirja, izumitelja, fizika, strojnika, kemika in matematika. V muzeju je predstavljena osebna zbirka dokumentov, fotografij, patentov, ... Po ogledu prosto za kosilo. Ob dogovorjeni uri se

znova zberemo in se odpravimo na pot proti domu. Zadnji daljši postanek naredimo v ĐAKOVEM, kjer si ogledamo mogočno katedralo in se v kripti ustavimo ob grobu škofa Josipa Juraja Strossmayerja, ki velja za eno najpomembnejših osebnosti hrvaške zgodovine. Po zaključni romarski maši nadaljevanje vožnje mimo Zagreba v Slovenijo. V kraje odhoda prispemo v nočnih urah.

CENA: 219 EUR (45 oseb), 239 EUR (40 oseb), 249 EUR (35 oseb)	sklic:
--	--------

V ceno je vključeno: avtobusni prevoz po programu, cestnine in parkirnine, 2 polpenzion in 1 nočitev z zajtrkom v hotelih 3* (dvoposteljne sobe, TWC), večerja v restavraciji, vstopnine za ogled stadiona, trdnjave v Smederevu, arheološkega parka Viminacium in muzeja nikole Tesla, lokalni vodnik v Beogradu, duhovno in strokovno vodstvo, organizacija in izvedba romanja, nezgodno zavarovanje in DDV.

Možna doplačila: enoposteljna soba 60 EUR, pustolovski park Viminacium med 4 do 8 EUR, zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini: 8,91 EUR (za osebe starejše nad 75 let 13,36 EUR).

Način plačila: 50 EUR ob prijavi, možnost odplačevanja na obroke brez obresti.

Odstopnina: 18 EUR (v primeru dokumentirane višje sile).

Splošni pogoji so sestavni del programa in so objavljeni na spletni strani www.aritours.si

V času obstoja nevarnosti širjenja virusa Covid-19, bo program izveden v skladu s priporočili NIJZ in veljavnimi ukrepi v tej zvezi na celotni poti.

Aritours že 29 let z vami in za vas

- ✓ 29 let izkušenj = agencija vredna zaupanja
- ✓ skrbno izbrane poti = z nami vedno doživite več
- ✓ odlično strokovno in duhovno vodstvo
- ✓ tkanje prijateljskih vezi = berite »Naše vezi«
- ✓ ugodne cene in plačilo na obroke brez obresti

romanje z Aritoursom = zajamčena kakovost

Obilo prijetnih romarskih doživetij vam želi vaša agencija Aritours

Aritours d.o.o., Slomškov trg 7, 2000 Maribor, tel.:02/25 21 619, info@aritours.si, www.aritours.si

12 EVROPSKO LETO MLADIH

Potem, ko smo v Sloveniji vstopili v obdobje mladih smo na širšem zemljevidu Stare celine začeli z letom mladih. Evropski parlament je v torek, 14. 12. 2021, potrdil odločitev, da se v letu 2022 v vseh državah članicah posveti organizaciji dejavnosti in pobud, osredotočenih na mlade.

Evropsko leto mladih 2022 ima namen vzpostaviti pozitivne obete za mlade v Evropi, ki jih je pandemija COVID-19 negativno prizadela. Opredelitev leta 2022 kot leta, mladih, bo pomenilo večja prizadevanja za vključitev prednostnih nalog za mlade v politike EU na vseh ravneh odločanja.

Cilj evropskega leta mladih bo vključiti mlade v ključne posvetovalne procese, kot je konferenca o prihodnosti Evrope, in v druge javne politike na ravni EU ter na nacionalni in lokalni ravni. Po zaslugi Evropskega parlamenta bo posebna pozornost namenjena mladim z manj priložnostmi in obravnavi vprašanj duševnega zdravja.

Na evropski ravni bo leto mladih vključevalo različne dogodke, od konferenc in drugih spodbud namenjenih mladim. Skozi celo leto pa bodo mladi povabljeni k ozaveščanju, da je prihodnost v rokah vsakega posameznika in da so v to izgradnjo jutrišnjega dne Evrope še posebej povabljeni mladi.

Tudi s finančne plati so poslanci Evropskega parlamenta zagotovili dodatna sredstva v višini 8 milijonov eurov za program Erasmus+ in program Evropske solidarnostne enote za podporo dejavnostim v tem letu. Dodatna sredstva za izvajanje dejavnosti bodo v letu 2022 na voljo iz drugih ustreznih programov in instrumentov EU.

Poslanci so dodali tudi možnost, da se sredstva EU dajo na voljo po letu 2022, da bi zagotovili trajno zapuščino za to leto.